

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**DE TRIBVS BONORVM || operum generibus,||
ELEEMOSYNA,|| IEIVNIO ET ORATIONE;|| de que eorundem
operum vi, vsu, & || ratione, LIBRI TRES,|| AVCTORE ||
THEODORO PELTANO SO-||cietatis IESV Theologo.|| AD ...**

Peltanus, Theodor Anton

Ingolstadii, 1580

Rervm Locorumqve Illvstriorum Totivs Operis Index.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46891](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46891)

RERVM LOCORVM
 QVE ILLVSTRIORVM TO-
 TIVS OPERIS INDEX.

A.

- Abdicatio.
CHRISTVM rerū abdicacionem
 suafisse & usurpasse. 107
 Rem magni apud Deum meriti esse
 spontē propter Christum ab omni-
 bus sese abdicare. 108
 Christum Dominum ab omnibus exi-
 gere quandam abdicacionē. *ibid.*
 Absolvere.
 Non omnes, qui in foro poenitētiā ab-
 soluunt, legitimē et rectē semp ab-
 soluerent. 49
 Abstinentia.
 Varias abstinentiā causas, diuersosq;
 abstinentiū fines esse. 131
 Abstinentiam à carnibus primum
 mereri. *ibid.*
 Eadē p peccatis satisfactoriā esse. 150
 Admirabilem Abbatis Hilarionis, et
 aliorum quorundam Monachorū
 abstinentiam extitisse. 153
 Paganos suas quoq; abstinentias et ie-
 iunationes habuisse. 154
 Abstinentiam conferre valetudini,
 & vitā diuturnitati. 166
 Multum interesse inter Iudeorum &
 Christianorum abstinentiā. 164
 Admirabiles ieiuniorum & absti-
 nentiae vires esse. 166. 226
 Abstinentiam tantam esse non debe-
 re, ut corpori vel animo detri-
 mentum adferat. 167
- Novatores citra rationē ieiunium &
 abstinentiam confundere. 225*
*Legem abstinentiae obligare omnes,
 ubique & semper; ieiunium autē
 nec omnes, nec semper. *ibid.**
*Regulam abstinentiae humana ratio-
 ne constare, legem autem seu regu-
 lam ieiunij voluntate diuina, per
 Ecclesiam nobis patefacta. 225*
*Abstinentiae & ieiunij fines diuer-
 sos esse. 226*
*Moralē abstinentiā nō sat esse ad debel-
 landam carnis concupiscentiā. 227*
*Scripturas inter ieiunium et abstine-
 tiam manifestē secernere. 235*
*Mediocrē abstinentiā vitā producere
 et valetudinem conseruare. *ibid.**
 Abstinerē.
 Omni aetate & tempore ab aliquibus
 semper abstentum esse. 140
 Graecos plerosq; etiamnum à sanguine
 & suffocato abstinerē. 144
 Danielis & sociorum eiusdem absti-
 nentia commendatur. 146
 Iustam abstinentiā ab aliquibus causam
 scandali euitationē offerre. 148
 Per multos in primitiua Ecclesia non
 modò à sanguine & suffocato, ve-
 rumetiā à carnib; abstinuisse. 149
 Quo sensu abstinentiā à carnibus. *ibid.*
 Alio sensu et mēte haeresi imbutos, alio
 Catholicos à carnib; abstinerē. 150

- Danielem eiusdemq; socios non solùm ab illicitis abstinuisse, verùm etiam ieiunasse. 152
- Vt ab iis omnibus abstimendum est, esto secundùm se mala nõ sint, quæ corpus lædūt, ita etiam ab iis, quæ animam offendere nata sunt. 163
- Cur Christiani statis tēporibus à quibusdam escis abstineant? 164
- Christianos quondam non modò à carnibus, verùm à quibusdam quoq; terræ fructibus in QVADRAGESIMA abstinuisse. 171
- Beluas et bruta animãtia naturæ ductu à quibusdã quãdoq; abstinerè, à quibus aliàs non abstinent. 318
- Actus.
- Actum quempiam non ideo non esse studiosum, quod aliud referatur, adeoq; nõ propter se, sed propter aliud exerceatur. 305
- Ecclesiam de actibus merè internis nõ iudicare, neq; leges ferre, sed neq; iudicare aut ferre quoq; posse. 429
- Adamus.
- Adamũ multa posteris credenda, faciendã, et obseruanda tradidisse, quorũ scripturæ non meminerunt. 285
- Adamum maiore libertate potitum in paradiso, quàm iustissimus quisque in hoc seculo. 308
- Adelphius.
- Adelphij error de orationis virtute. 443
- Adiuratio.
- Non licet damones adiurare per modum deprecationis. 521
- Adultus.
- Adulto citra orationem salutem orationariè non contingere. 457
- Æger.
- Satius esse aliquid ab ægro impetrare, quàm omnino nihil. 173
- Ærius.
- Cuiusmodi fuerint Æriani. 152
- Æquinoctium.
- Cur circa æquinoctia & solstitia tri-duo in Ecclesia ieiunetur. 219
- Ætas.
- D. Basilij & Bernardi ætate nullum sexum, nullã ætatem, nullum hominum statum à ieiunij lege generatim exemptum fuisse. 252
- Vltima mundi ætate, magna planetæ illustria humano generi benefica collata esse. 471
- Afflictio.
- Deum, cum Iudaico populo afflictionẽ indicabat, nõ ipsam per se afflictionem indixisse, sed opera crucem & molestiam ciere nata. 185
- Iudæos afflictionis vocabulũ præposserè & crasse usurpasse. 186
- Alcibiades.
- Cur Alcibiades ab Attalo reprehensus fuerit. 171
- Alcibiadem per errorem à carnibus abstinuisse. *ibid.*
- Abalienare.
- Maiestatis reos & pueros abalienandi non habere, & cur ita. 55
- Alienum.
- Ex alienis extrema inopia pssum subleuare nõ licere, si adsint ppria. 41
- Qu

INDEX.

- Qui ex propriis non potest, ex alienis
extremè miseris opẽ ferre posse.* 56
- Non licere alienum inuadere, si pro-
prium adsit, quo extremam inopiã
subleues.* 57
- Alimentum, quare Cibus.
- Amor.
- Non minùs nos obligari amare nos se-
cundùm animam, quàm secundùm
corpus.* 458
- Anathema.
- Anathema ab Apostolis in illos de-
cretum, qui citra causam ieiunium
soluerent.* 296
- Nemini ob peccatum, lethali minus, a-
nathema imponi debere, nec iure
quoque imponi posse, nulli rursus
nisi contumaci.* 272
- Ancilla.
- Ancillis & famulis minuta quãdam
Dominis inconsultis in eleemosy-
nam erogare licere.* 59
- Angelus.
- Angelos singulorũ ieiunãtium capita
describere et obseruare.* 209. 310
- Pro humani generis salute orãt, præ-
cipue verò pro iis, quorum curam
gerunt.* 508
- Quicquid ad precatoris rationem de-
poscitur, hoc totum in Angelis cõ-
peritur.* *ibid.*
- Sui quoq; causa preces offerunt.* *ibid.*
- Quo sensu & modo mortalium preces
Deo offerant.* 523
- Mortalium lapsus et pœnitentias illis
esse compertas.* 536
- Animæ.
- Animæ in purgatorio detentæ pro se
orant.* 504
- Nõ solùm Dei clementiã, sed aliorum
quoq; intercessionẽ implorant.* *ibid.*
- Annus.
- Toto anno ieiunare licere.* 219
- Apostolus.
- Apostolum Paulum pro fidelium, a-
pud quos agebat, diuersitate, modò
piorũ eleemosyna, modò manuum
labore se sustentassẽ.* 102
- Brumale ieiunium, et illud item, quod
post festũ pentecostes celebratur, ab
Apostolis institutum fuisse.* 215
- Apostolos vniversamq; Ecclesiam in-
iuria afficere, qui ieiunia plus in-
commodi quàm commodi adferre
dicunt.* 313
- Apostolos certa orãdi tempora obser-
uasse, et ea ferẽ, quæ etiam nunc in
Ecclesia vsus obtinent.* 463
- Approbare.
- Quod ad omnes pertinet, ab omnibus
approbari debere.* 66
- Aqua.
- Aqua potum plerisq; parum gratum
esse.* 172
- Aqua potu vitam tolerantantes, alienis
pedibus, aut manibus nõ indigere.*
- Hoc notent PODAGRICI. 319
- Arbitrium.
- Liberũ arbitriũ aquẽ de hominis ra-
tione esse atq; mentem ipsam.* 450
- Libero arbitrio è medio sublato, nul-
lam cõstare posse humanam actio-
nem, adeoq; nullam rationem me-
riti, aut præmij.* 451
- Arbor.

- Arbor. 431
Qualis arbor, talis fructus. 14 *Ad nullū cōmunem orationis fructū*
 Ars. 432
Artem artium esse sacra ritē tractare
& administrare. 467 *Spiritualem deuotionem, quam oratio*
 Attentio. 432
Vera rationis orationem deprecari at-
tentionem. 424 *Non sat esse, habitualement attentionem*
ad orationem adferre. *ibid.*
Non modò præceptam sed liberā quoq;
orationem attentionem exigere, vt
citra peccatum fundatur. 425 *Actualem attentionem in orationis*
exordio necessariam esse. 433
Maiestatis Domini offendere, qui ad
orationem non attendit. 426 *Virtualem attentionem ad obtinen-*
dam communem orationis effectū
sat esse. *ibid.*
Triplicem extare attentionem actua-
lem nimirum, virtualement, et habi-
tualem, et triplex itidē attentionis
obiectum. *ibidem.*
Orationem omni prorsus attentione
desitutam, auctorem suum certæ
noxæ inuoluere. 426 *Præuatim orantes, si experiantur no-*
biles aliquos conceptus, posse ora-
tionis cursum aliquantisper inter-
mittere. 433
Attentionem ad verba obligatorie
orationis hactenus esse necessariā,
quatenus ea ritē integreq; efferan-
tur. 427 *Aliquot saluberrima remedia ad cō-*
parandam & retinendam in ora-
tione attentionem. 434
Liberam orationem nō tantam exige-
re attentionem vt verba ritē pro-
ferātur, quātam obligatoria. *ibid.*
Attentionem ad verborum sensum
utilem esse, necessariam tamen
non esse, ne in obligatoria quidem
oratione. 428 *Quò maiora sunt, quæ per orationem*
obtineri satagimus, eò maiore ad-
hibendam esse attentionē. 435
- B.
- Beatitudo cœlestis.
- Ad cœlestem beatitudinem bisariam*
nos aliquid promouere, per se ni-
mirum & per accidens. 369
Tria esse, quæ à cœlesti gloria et beati-
tudine nos impediunt. 370
- Beneficium.
- Letandum non lugendum, dum be-*
neficium præstamus. 121
- Bonum.

Bonum.

Bonum generatim acceptum bipartitum esse. 22

Id solum ex fluxis fortuna bonis nos comitaturum, quod in pauperes erogamus. 26

Bona uxoria quadripartita cēseri. 60

Non quavis bona malè paria in quosuis egenos erogare licere. 67

Bonorum malè partorum non unam aut simplicem rationē esse, sed multiplicem. *ibid.*

Triplex bonorum malè partorum genus esse. 68

Bona vel res inuentas, quæ nullius certi sunt Domini, & in proprium & in pauperum quoque usum converti posse. 74

Quæ certi cuiuspiam Domini suere, neque pro derelictis adhuc habentur, ea egenis absolute donare non licere. 74

Non idem esse Spiritum & bonum spiritale; hoc enim diuini esse illud nequaquam. 404

Brachmanes.

Brachmanes & Samanai inter Gymnosophistas celebres. 155

C.

Cædes.

Cædis reos fieri, qui cædem, quam impedire poterant, & debebant, non impediunt. 30

Tot iuris interpretatione hominē occidere, quot in vita conseruare poterat, & non conseruat. 58

Cæremonia.

Cæremoniarum rerumque sacrarum alias rebus, alias verbis, alias factis constare. 377

Cuiusmodi cæremonia & gestus inter orandū publicè sint adhibēdi. 379

Diuersitas rituum et cæremoniarum diuersarum Ecclesiarū, index est diuersorū donorū et charismatum, nō diuersæ fidei aut religiōis. 494

Disparitas rituum & cæremoniarū pro locorū & temporū diuersitate, venustatem parū in Ecclesia veriū, quā deformitatem. 495

Omnes Ecclesia in primariis ritibus et cæremoniis conueniunt, maxime verò quæ sub eadem metropolitana continentur. *ibid.*

Caietanus.

Caietanū rerum contingentiam nouè planeque obscure cum diuina prouidentia conciliare. 452

Canon.

Canonē Concilij Elibertini de ieiunio menstruo subobscurum esse. 97

Canonicus.

Canonicos cæterosque beneficiarios presentes et nō recitantes cadere in pœnam in non recitantes decretā. 482

Cantus.

Cantus suauis vocum concentu modulatus apprimè aptus est ad ciendam deuotionem. 484

Quibus carmina et oda accini soleant. 485

Canere omni hominum generi familiariss. & naturaliss. *ibid.*

Ætatis huius sectarios in publico cætu Arrianorum æmulos esse. 486

- Christum cū Apostolis, Paulum itē et
Silam Deo laudes decantasse. 489
- Angelos alternis Deo laudem decan-
tare. 491
- A temporib. Apostolorum Ecclesiam
choros egisse, alternisq; cecinisse. ibi.
- Alternis canere nō humanum cōmen-
tum, sed cōeleste institutum. ibid.
- Cantus & hymnorum vsus celebris
fuit in Alexandria in Ecclesie ex-
ordio. 492
- Varios et viros Ecclesiastici cantus ef-
fectus & fructus. 492
- Caput.
- Omnia meritoria et satisfactoria ope-
ra ad tria capita referri. 2
- Causas ieiunium in totum vel in par-
tem relaxantes, ad tria itidem ca-
pita reduci, 328
- Cantores.
- Dauid ingentē cantorū & musicorū
vim in Dei laudem instituit. 488
- Vsus cantorū et musicorū apud vete-
res celeberrimus. ibidem.
- Cantica.
- Novi Testamenti Cantica quae &
quot. 490
- Calamitas.
- Neminē ob id in calamitatem incidisse
aliquando, quod patrimonium in
egenos liberaliter erogasset. 111
- Caro.
- Nefas esse humanis carnibus ve-
sci. 137
- Carthusianum si aliud quā carnes,
quo vescatur, nihil habeat, carni-
bus vesci obligari. 138
- Non satis cōpertum, eorū ne carnibus
vesci quandoq; liceat, qui in praedio
occubuerunt. ibid.
- Fas non esse, humanis carnibus sacri-
ficare. 138
- Tres doctorum hominum opinionet
de vsu carniū ante diluuium ex-
tare. 141
- Manducare carnes, aut bibere vinū,
secundū se malum non esse. 141
- Carnes, & quae cum his cognationem
habent, aliquem vsu habuisse
ante diluuium. 142
- Distinctionem inter munda et immū-
da arguere aliquē carniū vsus
ante cataclysmum exciuisse. 143
- Non satis sibi constare, qui carniū
esum ante diluuium obruisse ne-
gant. ibid.
- Insignem luxum, qui diluuium ante-
cessit, carniū & vini vsus ea
aetate locum aliquem habuisse, cla-
rē ostendere. 143
- Quid sit comedere carnem cum sau-
guine. 144
- Carnes carnis vitia nutrire, et ad cui-
tum prouocare. 145
- Omnium vitiorum fomitē & nutri-
mentum carnes esse. 150
- Caseum & oua ē carnibus, tanquam
fructum ex arbore prodire. 151
- In abstinentia a carnibus non idem
vbique Ambrosij aetate obserua-
tum fuisse. 154
- Saturno regnāte carniū esum vsus
nullum habuisse. 155
- Carnes carnem magis saginare, quā
vini

- vini potum.* 172
Saginare carnem, pugilum & porcorum proprium. 228
Toto tempore, quo indictum ieiunium decurrit, carnibus vesci non licere. 180
Ex carnis compressione naturaliter consequi mentis ad Deum elevationem. 233
Lucasum carnem terisi animus à pravis voluptatibus non refranatur. 249
Orationem suapte natura carni molestam esse, & unde hæc molestia proveniat. 383
Caupo.
Qui caupones ieiuniorum feriis cibum administrantes grauitèr peccent; qui item à peccato excusari vtique queant. 303
Causa.
Satius esse pauperum causam Deo committere, quam illius causa lites vel turbas ciere. 58
Causidicus.
Causidicorum quorundam ars & praxis. 73
Cassianus.
Quomodo oratio, obsecratio, postulatio, et gratiarum actio inter se differant secundum Cassianum. 351
Censor, quare Iudex.
Census.
Quo fine sacris initiati è sacro censu alantur. 373
Christus.
Christum paupertatè in summo perfectionis gradu complexum esse. 108
Rem esse homine Christiano apprimè dignam, Christi vestigiis insistere. ibi.
Christum nulli delirij aut peccati autorem esse. 109
Certum non esse, Christum vnquam mendicasse. 113
Suasisse ea nihilominus & docuisse, unde mendicitas plerumq; sequitur, etsi non necessariò. 114
Legis decretum circa ciborum delectum religiosè, semper obseruasse. 147
Nullum alimentum genus inhibuisse, sed neq; inhibere quoq; debuisse. 158
Ad ciborum delectum viam muniuisse. 259
Quo sensu à Christo dictum sit; Manducate, qua apponuntur vobis. 163
Non omnia, qua Christus fecit, aut instituit, omnes obligare. 257
Quo sensu Christus ieiunium instituisse, vel præcepisse dicatur. 258
Christum nullum per se ieiunium indicisse, aut præcepisse, dedisse tamen occasionem & auctoritatem, vti indiceretur & præciperetur. (259)
Nullò modo conuenisse, aut salutem nostram expediuisse, vt Christus quodcumq; ieiunium per modum absoluti præcepti indiceret. ibid.
Qui cum Christo non ieiunant, indignos esse, qui cum illo triumphent. 300
Christi mortem & passionem alio & alio modo letitiam & tristitiam excitare. 346

- Christi exemplum vel factum nõ habere vim legis, sed tantum consilij, etsi hoc quoq; non semper. 460
- Christum toto passionis tempore orationi quantum licuit, intentum fuisse. 473
- Christum Dominum circa noctis medium in lucem editum, et vita post mortem restitutum. 474
- Christo convenit oratio secundum naturam assumptam. 499
- Multae erant Christo causa, cur frequenter & ardentius oraret. ibid.
- Per Christum patefactus est nobis aditus ad Patrem. ibid.
- Christus datus nobis in redemptorem, ducem, & pastorem. 500
- Christus sacerdotis et pontificis munus sustinebat, & exercebat. ibid.
- Christus in iis omnibus, exauditus, quae absolute petebat. 501
- Quomodo nunc orat in caelo, incertum. ibi.
- Non eodem modo nunc orat, quo cum in terris esset. ibid.
- Cur Christum more aliorum Sanctorum non inuocemus, plures graues causa. 506
- Cur pleraque omnes Ecclesiae orationes concludantur, per Dominum nostrum Iesum Christum. 519
- An Christus pro praescitis quandoque orarit. 548
- Christianus.
- Christianos Dominicae passionis memoriam anniuersario ieiunio & luctu celebrare. 256
- Charitas.
- Virtutum primam & maximam charitatem esse. 8
- Quae contra charitatis ordinem donantur, non donari secundum Deum. 9
- Inter internos charitatis actus, misericordiam primatum obtinere. 16
- Quicquid charitati tribuitur, hoc suo etiam modo misericordiae & elemosinae tribui posse. 17
- Charitatem secundum externum effectum nimiam esse posse. 46
- Vt malorum omnium mater est cupiditas, ita bonorum omnium mater esse charitatem. 111
- Cibus.
- Licere cibum aliaque vitae praesentibus administrare, quos iuxta ad carceralis mediae interitum condegnauit. 79
- Cibo indignos esse, qui nihil operantur. 102
- Diuino naturaliq; iure alimentum illis deberi, qui Altari vel Euangelio deseruiunt. 103
- Non satis certum esse, omniane simpliciter primo homini in cibum & alimentum indulta fuerint, praeter arboris scientiae boni & mali fructum. 141
- Primis Genesios capitibus nullam, una duntaxat exceptam, escam prohiberi. ibid.
- Compertos post Christum & Moysen, quatuor quadraginta dies absque ullo cibo & potu transmittent. 203
- In multis escis non deesse infirmitatem. 226
- Cibus

I N D E X.

- Cibus copiosus ingestos & corpus & animam ledere.** 229
- Non esse nouum, cibum aliquem sub mortis pena interdici.** 310
- Cibum hominem nō coinquinare, sed malam voluntatem vel cibi abusum.** 161
- Ciborum delectus.
- Ciborum delectum latius patere, quam reliquas ieiunij partes.** 134
- Compertos apud Iudaeos, qui immanissimam mortem maluerint subire, quam quicquam contra ciborum delectum committere.** 145
- Danieli eiusdemq; sociis obseruatum legalem ciborum delectum incomparabilem scientiam & sapientiam collatam esse.** 147
- Tobiam ob ciborum delectum obseruatum & singularem pietatis cultum in libertatem restitutum.** ibid.
- Ciborum delectum vna cum Ecclesia exortum.** 154. eiusdem esse quoddam partiale ieiunium.
- Ciuitas quare pagus.
- Clericus.
- Clericos partis beneficij, quae ad honestam sustentationem omnino necessaria censetur, dominos esse.** 65
- Sacerdotes caeterosq; omnes, qui clero ascripti obtinent beneficia usque adeo tenuia, ut inde se alere vix queant, de vita residuo legitime testari posse.** 65. 66
- Summa sacerdotes Aegypti continentia & abstinentia exitiisse.** 155
- Sacerdotes Iouis in Creta a carnibus**

- abstinere legitimum habuisse.** 156
- Christiano nomine indignos, qui sacerdotio initiatos spernunt, vel in illorum munus sese ingerunt.** 265
- Tria illustria documenta de honore sacerdotibus impertiendo.** 266
- Cogitatus. Cogitatio.
- Cogitatum rem fluxam & inconstantem esse.** 358. **Dæmones citra externa indicia mortalium cogitatus cognoscere non posse.** 366
- Cœna.
- Ipsum cœna vocabulum, quo Concilia & veteres Theologi vtuntur, semel tantum ieiuniorum tempore accumbendum esse arguere.** 174
- Qualia extra cœnam vel prandium saluo ieiunio sumere liceat.** 175
- Salua ieiunij lege ante & post cœnam vel prandium, modicum quiddam degustare licere.** 175
- Cœna vel orandij tempus anteuertere fas esse, si iusta causa id exigat.** 327
- Cœnobium, quare monasterium.
- Collegium.
- Quid Collegium vel maior Collegij pars ex communibus Collegij bonis in pauperes erogare possit.** 66
- Comitatus.
- Orationem aliarum virtutum comitatum postulare.** 420
- Comedere, quare Edere.
- Condemnatio, quare damnatio.
- Concio.
- Frequentem in publicis concionibus de orationis viribus mentionem fieri.** 381

Conditio.

Orationem impetratoriã quatuor conditiones deposcere. 437. Qui conditionibus ad impetratoriam orationem necessariis non adhibitis audiuntur, non ex lege, sed ex mera Dei liberalitate audiri. 442

Confessarius.

Confessariorum praxis in absolueudis penitentibus cuiusmodi passim. 42

Conscientia.

Quod varia sint cõscientia, nullo modo tutum videri, rem arduam & dubiam vnus cuiusque conscientia relinquere. 259

Consuetudo.

Vniuersalem Ecclesie consuetudinem vim legis obtinere. 191

Eandem apertè ostendere, orationem minus prodesse singulis, dum pro multis offertur, quam dum pro vno solo. 405

Magnam in statuendis & abrogandis legibus cõsuetudinis vim esse. 198

Nullum ieiunium ita firmum, aut stabile esse, quod contraria consuetudine abrogari non queat. 200

In ieiuniis, festis, aliisq; similibus quæ libet loci, in quo versatur, cõsuetudini accommodare se debere. 223

Consuetudinem legi contrariam, contra legislatoris voluntatem indutam legem non infirmare. 273

Nullam omnino cõsuetudinem, que per se bona sunt, mala; neque que natura sua mala sunt, bona efficere posse. 320

Contingens.

Contingentia vt sunt futura, incerta esse, vt autem presentia sunt, vti iam producta, & certa & secunda quid etiã necessaria sunt. 434

Corpus.

Corporis exercitationem per se solam parum ad salutem conferre. 314

Quo sensu & occasione Apostolus corporis exercitationem ad modicum vtilem esse scribat. 315

Creatura.

Esi omnis Dei creatura bona est, non omnem tamen, que in cibum vertatur, idoneam esse. 134

Cruce.

Crucem Christi omnis meriti et satisfactionis nostre basim & fundamentum esse. 2

Cubiculum.

Cur Dominus precaturos secretum cubiculi petere hortetur. 376. Quod sit mysticè in cubiculo orare. ibid.

Culpa, quare peccatum.

Cultus.

Cuiusmodi cultus in sectariorum synagogis obtineat. 485

Cyprianus.

Cypriani sententia de tertia, sexta & nona. 474. Cyprianum obligat exponere omnes horas Canonicas.

D.

Damnatio. Damnare.

Neminem, nisi propter violatum aliquod præceptum damnari. 29

Damnationem sibi asciscere, quibus

ment

I N D E X.

- mana potestati resistunt. 264
 Damnationem peccatum mortale po-
 nere. ibid.
 Comuni Ecclesie, & bonorum o-
 mnium consuetudini aduersari,
 qui pro damnatis orant, ut à ve-
 nialium peccatorum debito absol-
 uantur. 396
 Damnum.
 Plus damni ciuitatibus inferre dolo-
 sos mercatores, quam fictos paupe-
 res. 89
 Damnati.
 Par serè ratio in omnibus, demonum
 & damnatorum. 504
 Debitum.
 Non idem videri iudicium de debito
 penali & pecuniario, quantum ad
 hoc ut vnus iustè pro altero satis-
 faciat. 401
 Deus.
 Deo neminem par reddere posse. 341
 Se suaq; omnia Deo consecrare, actum
 esse maximè heroicum. 110
 Emota mentis esse dicere, Deum illa
 solùm probare, quæ ipse mandat
 vel ordinat. 157
 Vi Deus ad hominum ministerium
 homini confert vitam; ita ad eo-
 rùdem obsequium, quibusdam in-
 ferre mortem. 292
 Deum secundùm se conceptum animi
 recreare, conceptum autem ut ab-
 sens est, anati animo mororem pa-
 rere. 345
 Deum ibi magis esse rectè dici, ubi pe-
 culiariùs operatur. 378
 Aptis verbis grauiusque sententiis
 cum Deo agendum esse. 428
 Deum rogaturus consideret, quis sit
 merito vel peccato, ordine vel
 professione, vel singulari Dei be-
 neficio. 434. Alio sine & animo
 Deum, alio hominem rogari. 445.
 Quòd Deus non infert, quod com-
 minatus fuerat, euentu ipso osten-
 dere, comminationem suam non
 fuisse absolutam, sed conditiona-
 tam. 447
 Deo summa, quæ humana voce exhi-
 beri potest, laus debetur. 484
 Deus communiter non vult finem ci-
 traordinaria media. 506
 Cur per minores minusue illustres
 Sanctos maiora plerunque mira-
 cula edat. 507
 Quo sensu Deus non exaudit pecca-
 tores. 510
 Quo sensu Deus modò in hanc, modò
 in illam sententiam flecti dica-
 tur. 513
 Deus dupliciter aliquid vult, absolu-
 tè & conditionatè: hoc velle non
 semper impletur, illud semper. 514
 Dei scientia rei naturam non mu-
 tat. 515
 Deus ut sua nobis dona impertiat, ro-
 gari vult. 515
 Seipso beat & beatus est. 516
 Deus Pater.
 Quo sensu auctoritas ponatur in pa-
 tre. 498
 Pater in diuinis est nomen essenziale
 & personale. 518
 Cur

- Cur veteres familiarit̄ inuocauerint seorsum Patrem, vel Filium, quàm Spiritum sanctum. *ibid.*
- Deuotio.
- Quid propriè deuotio. 341
- Duas eiusdem extare causas, internam vnā, externam alterā. *ibid.*
- Quid facere debeat, qui deuotionis gratiam consequi desiderat. 342
- Amorem acuerē & excitare deuotionem. *ibid.*
- Deuotionem deponere meditationem. 343
- Cur sensibus obiecta magis plerunq̄ moueant ad pietatem & deuotionem, quàm abstracta & spiritalia. 344
- Deuotionem letitiam simul & tristitiam parere; sed alia & alia id ratione. 345. Contemplationem nō solū internam deuotionem, sed externas quoq; lacrimas excitare. 346. Deuotionem & feruorē orationem vegetare, eiusdemq̄ robur augere. 421. Per multas esse causas, quæ primarias deuotionis causas plurimū adiuuant. 423
- Deuotus.
- Vnde proueniat, quòd rudes, debiles, obscuri & infortunati magis plerunq; sint deuoti, quàm ingeniosi, validi, illustres, aut fortunati. 343
- Feminae itidem quàm viri. 344
- Dæmon. Diabolus.
- Quò quid est sanctius, eò à Diabolo impugnari infestius. 109
- Dæmonem carnisq̄ fomitem nullas inducias indulgere. 230
- Ieiunantis orationem dæmonibus terribilem, Deo verò gratam & acceptam esse. 238
- Dæmones ieiunium uehementer metuere, crapula autem & corporis otio mirificè oblectari. 236
- Dæmones nocte præcipuè castis corporibus & mētibus insidiari. 473
- Diabolus eiusdemq̄ ministri in publico cultu Dei, ministrorumq̄ eiusdem simia. 486
- Etsi dæmones aliquid à Deo intercedant, non tamen illum propriè inuocant aut adorant. 502
- Dæmon neque pro se neque pro aliis orat. 503
- Cur ei Deus potestatem indulsit in Iob. *ibid.*
- Cur quosdam incitet ad frequentem orationem. *ibid.*
- Non licet secreta à Dæmonibus exquirere, aut illorum magister, aut obsequio, aut familiaritate uti. 521
- Dies.
- Dominicos dies solo refectio num numero à cæteris quadragesimalibus secerni. 174
- Die Sabbathi maiorum instituto à carnibus abstinentum. *ibid.*
- Olim die Mercurij ieiunatum & à carnibus abstinentum esse. 154
- Rogationū dies solenni ieiunio quosdam fuisse celebratos. 196
- Magnam hoc tempore in dierum rogationū

- gationum obseruatione uarieta-
tem extare. *ibid.*
- Non solum festis sed etiam profestis
diebus orandum esse. 377. Praci-
pua naturalis diei partes quatuor
esse. 463
- Dispensatio. Legis relaxatio.
Quando opus sit dispensatione, legisue
relaxatione, aut eiusdem interpre-
tatione, & quando non. 335
- Iustam legis relaxationem iustam cau-
sam deprecere. *ibid.*
- Pontifices in legum relaxatione so-
brios & cautos esse debere. 335
- Quomodo Praelatos Episcopo inferio-
res, in ieiunij relaxatione cum suis
subditis agere conueniat. 336
- Qui ieiunij relaxationem petunt, cau-
sas non quasuis, sed iustas adferant
oportet. *ibid.*
- Qui ieiunij legem relaxat, aut super
ea dispensant, non totum relaxare
debere, sed eam tantum partem,
quam supplex ferre non potest. 337
- Ciborum delectum, si necessitas id po-
stulet, absque ieiunij relaxatione,
relaxari posse & vice uersa. 338
- Diues.
- Diuitem epulonem non tam luxum,
quam inhumanitatem & duritiam
in egenos condemnasse. 29
- Non omnes diuites aequè diuites, ne-
que omnes pauperes aequè pauperes
esse. 33
- Triplicem diuitum ordinem vel sta-
tum assignari posse. *ibid.*
- Illum proprie diuitem dici, qui diui-
tis famulatur, ideoq; summa cum
difficultate eiusmodi seruari. 45
- Periculosam diuitum conditionem &
statum esse, sed non omnium. 51
- Multos diuites salute iam olim potitos
esse. *ibid.*
- Canonicam Iacobi diuites auaros gra-
ui oratione perstringere. 51
- Diuites maioribus uitae salutisq; pe-
riculis exponi quam pauperes. 77
- Diuites mensarum reliquias lubētius
donare, quam pecunias. 96
- Diuitia.
- Cur diuitie appellentur mammona
iniquitatis. 69
- Dominium.
- Quemuis ex eo, cuius dominium &
administrationem habet, munus
vel eleemosynam donare posse. 55
- Rei dominium per eleemosynam in
alium transferri. 68
- Donaria.
- Donariorum usus ad Diuorum mo-
numenta, ob recuperatam sanitatem
suspensorum, res antiquissima. 534
- Donare.
- Omnia simul donare secundum se nec
bonum, nec malum esse. 111
- Qui familiam alunt, non omnia simul
pauperibus donare debere, sed ea
tantum, quae superant. 112. Deum
non tam datum, quam donantis
animum spectare. 119
- Quo sensu donandum sit omni peten-
ti. 124
- Ut non omnia uni, sed necessaria tan-
tum donanda sunt, ita hominibus
bbb agre-

agrestibus durisq̄, assuetis nõ præciosiora impertienda esse, quàm illorum postulat conditio. *ibid.*

Dubium.

Qui præcipue snt consulendi, dum de lege dubiũ aliquod oboritur. 335

Dubium habere non omnino nullum, uniusne pro altero ex condigno satisfacere queat. 401

E.

Ecclesia.

Ecclesiam definiendo non errare. 115

Illos omnes tanquam hæreticos execrari, qui quasunque escas, tanquam ex se immundas, damnant, & execrantur. 135

Leges edere posse, toti Reip. Christianæ utiles, aut necessarias. 159

Ecclesiæ sanctiones quadam ratione arctius obligare, quã politicas. *ibid.*

Ineptè asseri Rempub. aliquam leges, quæ obligent, condere posse, Ecclesiam autem id non posse. 159

Ecclesiam, eiusdemq̄ praxin optimam rerum in fide vel moribus controuersarum interpretem esse. 160

Quicquid in Ecclesia obseruatur, id aut scripturarum autoritate, aut maiorum traditione, aut priuata quorundam institutione niti. 175

Quoties ieiunio consecratis diebus cibum sumere liceat, Ecclesiam commodè definire potuisse, cibi autem qualitatem & quantitatem, cateraq̄ eiusmodi non nem. 177

Qui in Ecclesiæ contemptum ieiunia

soluunt, tot peccata conflare, quot cœnas vel prandia, per contemptum instaurant. *ibid.*

Ecclesiam diuinum ieiunium indicit, secundum tantum accubitum prohibere. 179

Eandem manifesta praxi ostendere, solam secundam refectionem ieiuniorum die se interdixisse. *ibid.*

Eandem non inbibuisse tertium, aut quartum accubitum ieiuniorum tempore, sed illum tantum, quo ieiunium soluitur, hoc est secundum. 181

Cur Ecclesia sacro parasceues die, & sabbatho proxime consequente, nõ celebret diuina mysteria. 193

Ecclesiam in præceptis, quæ sunt diuini, strictè & propriè non dispensare, nec iure dispensare posse. 258

Quicquid Ecclesia mandat vel ordinat, id totum ad ius humanum spectare. 263

Ecclesiam semper habere suos Moyses, suosq̄ Aarones, hoc est, suos legislatores, & sacerdotes. *ibid.*

Cur Ecclesia suarum legum & statutorum transgressionem grauius nonnunquam puniat, quã diuinorum mandatorum prauaricationem. 314

Qua de causa Ecclesia indulgentiã nunc agat, cū ieiunantibus, quam olim. 320

Cur eadem ieiuniorum legem non obseruantes, publicè non semper puniat. 321

Eccle-

Ecclesiam propter ieiuniorum obseruationem non velle, ut vel creditor defraudetur, aut vita status negligatur. 331

Eandem facilius dispensare in precepto ieiunij, quam diei festi. 332. *Ecclesia non minus egere suis ministris, magistratibus & stipendiariis, quam ipsa respub.* 466

Ecclesia Romana Ecclesiarum omnium magistra. 495

Edere. Comedere.

Interdum semel tantum comedere, vel ante meridiem non comedere, non cadere sub preceptum Ecclesie absolutum; sed tantum, ut sunt ieiunij conditiones vel partes; adeoque ieiunio per alterum accubitus sublatum, amplius non obligare. 180

Edere vel bibere secundum se malum non esse, esse tamen malum, & graue quoque peccatum, contra expressum mandatum illud facere. 310

Edacitas.

Edacitatem, quae ex corporis constitutione nascitur, praua consuetudine paulatim augeri & intendi. 189

Effectus.

Eundem effectum ex diuersis causis prodiere posse, & interdum quoque ab oppositis. 10

Omnem effectum, ut in ipsa aeternitate praesens est, necessarium esse, ut autem futurus est, pro causarum proximarum ratione, alium liberum, alium necessarium esse, alium contingentem. 453

Quemuis effectum contingentem bis a-

riam considerari posse, uno modo ut iam actu productum, altero modo ut adhuc in sua causa haeret: Hoc modo est verè contingens; illo necessarium, sed id adhuc ex hypothesi. 453

Egēs extremè, extrema egestas.

Quis propriè extremè egēs dicatur. 35

Propria vita non admodum necessaria extremè egentibus deberi. 35

Non modò extrema egestatis casum eleemosynam exigere, sed illius etiā, quae quasi extrema videtur. 36

Aequè eleemosyna subleuandos, qui propter extremam vel quasi extremam egestatem periclitantur de salute, atque illos, qui periclitantur de vita. 37

Cum extremè egentibus de solutione vel restitutione non semper pacificalicere, licere id tamen nonnunquam. 38

Dicere extremè egentibus nunquam licere vendere, locare, aut mutuò dare, aliud nihil esse, quam cum ratione insanire. 38. *Quando extrema inopia laborantibus vita necessaria liceat vendere, vel locare, ex tribus capitibus spectari debere.* 39

Non consultum videri, cum extremè inopibus absolutum de solutione, aut restitutione pactum inire. 35

Illud Christi esuriui, sitiui, etc. non posse referri ad solos extremè egētes. 43

Plurima absurda ex illorum opinione sequi, qui preceptum cleemolynarium extrema tantum necessitate urgente obligare contendunt. 48

bbb 2 Quo

- Quo sensu eleemosyna extra extrema egestatis casum libera dicatur. 52
- Nulli omnino extremè egenti, etiam si sceleratissimus sit, necessarium vitæ præsidium denegandum esse. 79
- Qua parte quis extremè laborat, secundum eam æquè iuuandum esse ac si simpliciter extremè laboraret. ibi.
- Extremè egentes cæteris omnibus extremè non egentibus in re eleemosynaria præferendos. 128
- Egens, quare pauper. Eleazarus.
- Illustre Eleazari martyrium. 145
- Eleemosyna.
- Eleemosynam, ieiunium, & orationem trifariam usurpari. 3. Communiter accepta latè pater. ibid.
- Vt nostræ satisfactionis partes constituantur, communi quadam ratione accipi. 4. Admirabiles eorundem, dum consociantur, vires esse. 5. Alia & alia ratione se inuicem excedere. 6
- Eleemosynâ, ieiunio, & oratione propter adiuncta potentiùs expiare. 6
- Per ieiunium & orationem eleemosynam ad cælum volare. ibid.
- Quid eleemosyna pressè sumpta. 8
- Vt fidem, ita eleemosynam quoque duo denotare. ibid.
- Sacerdotum stipendia & principum veltigalia non esse veræ rationis eleemosynas. ibid.
- Nec illud quoque, quod diuiti de industria datur. 9
- Actus eleemosynarum principia duo. ibid.
- Eleemosynam virtutis actum sonare veriùs, quàm virtutis habitum. 10
- Tot eleemosynarum formas constitui posse, quot communes mortalium sunt miseria. ibid.
- Corporales eleemosynas rebus plurimum, spirituales autem verbis maiorem partem constare. 10
- Qui corporales, qui item spirituales eleemosynas propriè impendant. 12
- Spirituales eleemosynas corporalibus præstare, quamuis non semper. 15
- Eleemosynam & ieiunium multum virium orationi adiungere. 420
- Eleemosynâ actû esse misericordiam. 15
- Misericordiam & charitatis nomen sæpe designari. 16
- Salutaris lauacri amulam esse. 19
- Baptismo indulgentiorem esse. ibid.
- Totum hominem mundare. 20
- Artem artium omnium quaestuosissimam esse. ibid.
- Liberare à purgatorio. 20
- Quo sensu liberare dicatur ab inferno vel peccato. ibid.
- Liberare ab iis, quæ viam ad mortem muniunt. 21
- Ad cuiusvis boni adeptionem, confirmationem & augmentationem conferre. 22
- Gratiam conciliare & augere. ibid.
- Augere fortunam commoda. 24
- Eleemosynæ magnitudinem & quantitatem ex tribus spectandam. 27
- In ratione meriti maiorem esse, quæ prodit ex maiori charitate: In ratione

INDEX.

- tione autem satisfactionis qua secundum se maior est.* 28
Perfurtum, vim, vel fraudē ablata, in eleemosynam conuerſi iure non poſſe. 69
Contingere tamen interdum vt iſtuc illicitum non ſit. *ibid.*
Qui eleemoſynis abutuntur eleemoſynis ſublenandos non eſſe. 80
Eleemoſyna merium & fructū, dan- tium pietate & ſanctimonia præci- pue nit, non etiam accipientū. 91
Eleemoſynā prodeſſe, ſi vitam muta- ueris, ſecus non. 120
Qui præpoſtero ſine eleemoſyn. donāt, nullo ſpiritali fructu donare *ibid.*
Quid depoſcatur vt eleemoſyna ſit di- caturq; prompta. *ibid.*
Nō eſſe perfectam eleemoſynam, qua precibus extorquetur. 121
Benigniores eleemoſynas Scripturaꝝ ꝑbraſi benedictiones appellari. 123
Quid depoſcat diſcreta eleemoſyna. (125)
Fideles et iuſtos in eleemoſynarum di- ſtributione ceteris anteferēdos *ibid.*
Cauſæ ad eleemoſ. erogandam impel- lentes vt varia ſunt, ita non ex æquō omnes impellere. 126
In eleemoſynaria diſtributione pecu- liarem rationem habendam eſſe ſe- num, debiliū & infirmorū. 127
Omnes fructuoſæ elem. cōditiones ad debitum honeſtum et neceſſarium referri. *ibid.*
Vltima neceſſitate ſecluſa, neceſſariū, honeſtum & debitum, alia & alia
ratione in eleemoſynarum largi- tione ſe inuicem excedere. 128

Enos.

Quo ſenſu Enos dicatur cœpiſſe Deum inuocare. 486

Episcopus.

Episcopus ceteroſq; Eccleſiaꝝ ꝑtereres ꝑo muneris ſui ratione miſerorū omnium Patres eſſe debere. 64
Terribile eſſe, Episcopo contradice- re. 264
Episcopus Patres noſtros eſſe, meritoq; eorum loco habendos. 266

Error.

De orationis neceſſitate duos oppoſi- tos errores extare. 442
Psallianorum error de orationis vir- tute. 443
Phanaticum errorem eſſe ea orationi tribuere, qua tribuebant illi Psal- liani. 444

Eſca, quare Cibus.

Eucharistia.

Præparationem ad dignam Euchari- ſtiæ ſumptionem plura requirere, quàm ieiunium. 112

Euangelium.

Euangelium de partibus, qua ieiun- niū abſoluunt, nihil præſumere. 256
Apoſtolos non id ſolum prædicare iuſ- ſos, quod 4. Euangeliorū volu- minibus comprehenſum eſt, ſed to- tum illud, quod Euangelio conſen- taneum eſt. 283
Plurima mandata, decreta & ordina- ta eſſe ab Apoſtolis, qua in Euan- geliiſ non continentur. 284

bbb 3 Cuius-

Cuiusmodi Dominus Apostolos voluerit docere, cum eos ad Euangelizandum amandauit. *ibid.*

Lex Euangelica.

Quo sensu lex Euangelica dicatur onus leue, cum secundum se absolute non parum sit grauis. 281

Excusatio.

A peccato non excusari, qui grauioribus tentationibus succumbunt, aut diuina praecepta negligunt, ut qui cum diuina gratia potuerint non succumbere & non negligere. 455

Qui ab horis Canonice excusentur, et qui secus. 481

Exilium.

Exilij penam infanti irrogare nullo iure licere. 83

F.

Fames.

Feris beluis duriores esse, qui famis tempore pauperes e ciuitatibus extrudunt, vel huc non admittunt. 83

Famem vel inedia non esse conditionem ad ieiunium necessariam. Quare opus non esse caenam vel prandium tantisper differre, dum fames torqueat. 185

In magna fame cibum auidius & intemperantius sumi. *ibid.*

Si fames vel inedia de ieiunij ratione foret, nullam certam horam, qua illud soluere liceret, constitui posse. *ibid.*

Fides.

Orationem ut sit efficax, fidem postulare. 416

Fiducia.

Multa esse, quae excitant nostram erga Deum fiduciam. 417

Filius.

Filios familias ex iis omnibus, quae iusto titulo obinent, pauperibus benigne facere posse. 62

Filios parentibus adhuc superstitibus paternorum bonorum Dominos non esse. *ibid.*

Filios Aaronis ob violatam abstinentiae legem morte multatos. 301

Finire.

Finiri id non posse, unde in Christi usum impenditur. 123

Flagellum.

Flagella undecunq; illata, satisfactoria esse, si a quo patientiq; animo tolere. 243

Flamma.

Quod plura inflammantia coeunt, et flammam maiorem exurgere. 171

Faemina, quare Mulier.

Forma.

Formam, qua homo agit, non esse certam & determinatam. 451

Forum.

Alias terrestres, alias caelestis foritages esse. 446

Fructus.

Non omnes, qui orationi vacant, primum ex illa fructum referre. 411

Orationis fructum eadem promouere & impedire, quae ieiunij & elemosynae. 412

Tris

I N D E X.

Tria orationis fructum augere nata esse. 413
Orationis fructum vim pauperumq; oppressionē præcipuè impedire. ibi.
 Futurum.
Omnia futura omni modo, quo sunt, vel esse possunt, Deo esse præsentia. 454

G.

Gaudium.
Intensum gaudiū interdū necare. 346
 Generaliter.

Quæ generaliter proponuntur aut præcipiuntur, ea ad certum aliquod membrum trahi non debere. 43

Gens.

Genes natura duce à multis sæpe abstulisse, quæ secundum se alioq; liberi erant. 253

Vt cætera virtutum studia, ita voluntaria quoq; ieiunia apud paganos & gentiū populos iacuisse. ibi.

Genus, quære Species.

Germanus.

Quo ritu Germani maiores litanias et rogationum dies quondam celebrant. 196

Gratia.

Quicquid confert ad gratiam, simul quoq; conferre ad gloriam. 23

Quod precibus à Deo impetratur, id totum illius gratia veriùs niti quàm vlla nostra iustitia. 402

Non semper neq; certè obuenire, quæ ex sola gratia obueniunt. 409

Gula.

Quinq; modis gula vitium hominem tentare. 188

Gula filias ieiunii meritum sæpe soluere, ipsum autem ieiunium non item. 190

Ieiunium instrumentum esse ad omne opus bonum, gulã autem ad omne vitium & peccatum. 230

Vt ieiunium Deo sit gratum, non modo gulã, sed cætera quoq; membra à vitiiis ieiunare debere. 248

H.

Hæreticus. Sectarius.

Hæreticos vlla se lege teneri negare. 154

Sectariorum doctrinam de ieiunii ratione & necessitate sibi planè dissentaneam. 233

Sectarios in paucis admodum inter se conspirare. 461

Cuiusmodi ieiunia admittant & statuunt ætatis huius hæretici. 234

Sectariorum sententia semper ieiunandum esse. *ibid.*

Tres apud Iudæos sectus extitisse, & ex illis Essæos cõuentioniores & abstinentiores habitos. 155

Cuiusmodi hæreticorum sint argumentationes contra Ecclesiã Catholicã sacerdotes. 267

Sectis addictos politico magistratui plus deferre, quàm Ecclesiã. et q;re. 287

Aliter hæreticos, aliter orthodoxos & Euangelicum vsurpare. 316

Hæreticos extrema plerūq; cõsectari, Ecclesiã aut̃ medium tenere. 456

Hæresis.

- Hæresis.
Vnde hæreses & schismata secundum Cyprianum nata. 266
 Hebdomada.
Plurimum olim inter postremâ Quadragesimâ hebdomadam & alias 5. præcedentes intercessisse. 301
Hebdomada sancta secundum Apostolorum sanctionem aqua tantum & pane utendum esse. Ibid.
Veteres hebdomadam sacram religiosissimè quondam celebrasse & obseruasse. 222
 Hieronymus.
Hierony. pro orationis valore multis applicata fide non satis bona allegari. 405
Tèpore Hieronymi ter noctu ad preces surrectum fuisse. 476
 Homo. Mortalis.
Externi hominis triplicem considerationem esse. 11
Triplicem itidem interni hominis statum existere. Ibid.
Qui hominem diligit non animo tantum, sed corpori quoque benignè facere. 12
Portentum portentosissimum esse, hominem deuorare hominem. 138
Cùm homo peccatum detestatur, aut peccatorum veniã precatur, ipsum, non etiam Deum mutari. 446
Non id omne, quod ex homine fluit, peccato obnoxium esse. 291
Hominem duplicem actionum suarum regulam habere. Ibid.
Quatuor hominum genera quatuor distinctis locis afferuari. 395
Nullum mortalium citra intermissionem oratione propriè dicta orare posse. 443
 Homicidium, quare Cædes.
 Hora.
Horam nonã, qua olim ieiunium soluebatur, tres vel quatuor partes complecti, puta initium primæ, secundæ, tertiæ & finè tertiæ. 184
Crucis mysterium ad initium hore nonæ, hoc est, ad duodecimã fuisse inchoatum, sed ad finem eiusdem hore absolutum. Ibid.
Consuetudinem à maioribus scitam et approbatam, vel non improbatam, absoluere eos à ieiunij solutione, qui hora undecima, vel aliquando etiam citius prandent. 184
Tres de accubationis hora quæstiones non inuiles agitari. 187
Ecclesiam non præcepisse, ut ieiunium hora sexta aut nona soluatur, sed vetasse, ne ante illud tempus soluatur. Ibid.
Non licere carnæ vel prandij horam, dum ieiunio opera datur, antenotere, sicut licet illud progare. 187
Necessum fuisse, ut Ecclesia horam præfiniret, ante quam ieiunium soluere ordinariè non liceret. 187
Vt certæ pces certis horis, ita ieiunia certis pceibus accommodata esse. 188
Si causa adsit, prandij horam nominali anticipare licere. 191
 Horæ Canonice. Preces horaria.

INDEX.

- Horam Canonicam inchoatam, & ob causam iustam non absolutam, a capite repetere opus non esse.* 431
- Nil omnino in horis Canonicis comperiri, quod cum Scripturis, aut ratione, aut religione, aut maiorū traditione pugnet.* 461
- Plura circa horas Canonicas seclis addictos cauillari, sed omnia iniuste & inepte.* 465
- Quicquid circa horas Canonicas obseruatur, hoc totum rationis diffamini & populorum omnium consuetudini maximè consentaneum esse.* 468
- Precum horariorum numerum ex veteri Ecclesia in nostram esse translatum.* 469
- Nullum horarum Canonicarum numerum potuisse assignari, qui secliariorum telis non esset expositus.* 469
- Preces Canonicas iis horis assignatas esse, quæ præ cæteris ad orandum visæ sunt magis idoneæ.* 470
- Ecclesiam horas Canonicas earundemq; tempora præcipuis passionis Christi mysteriis & partibus accommodasse.* 471
- Neminem ad horarum Canonicarum pensum absolute cogi, sed illos tantum ad onus illud præstandum obligari, qui beneficiis, prærogatiuis, & immunitatibus Ecclesie voluit potiri.* 479
- Tria hominū genera ad horarū Canonicarum recitationē obstringi. ibi.*
- Sacris initiatos ad recitandum, vel decantandum horas Canonicas lege obligari.* 480
- Titulo seculari beneficium aliquod obtinentes ad eiusmodi horarum onus non obligari.* *ibid.*
- Qui citra causam, horariorum precum pensum absoluere omittunt, et peccatum committere, neq; fructus suos facere.* 481
- Canonici ceteriq; beneficiarij presentes & non recitantes cadunt in pœnam in non recitantes decretam.* 482
- Qui priuatim horas Canon. recitant, neq; nimum anticipent, neque nimum rursus prorogent.* 496
- Hospitalitas.
- Pauperes ab urbibus & ciuitatibus excludere, pugnare cum hospitalitate, ut quod maximè.* 84
- Humilitas.
- Qui repulsam pati non vult, cum humilitatem animæq; submissionē ad orationem adferre debere.* 418
- Humilis.
- Orationem, quæ efficax futura est, non solum humilem affectum exigere, sed humilem quoque intellectum.* 419
- Hymnus.
- Quid sit hymnus propriè, et quæ de illius ratione.* 489
- Ab Ambrosio & Hilario varios hymnos esse compositos.* 490
- Duo Angelorum hymni.* *ibid.*
- ccc Medio-

Mediolani tempore Ambrosij et Au-
gustini hymni & Psalmi ut pu-
blice canerentur, institutum. 493
Chrysostomus contra Arrianos hy-
mnos scribere instituit. ibid.
Arriani hymnorum causa cum or-
thodoxis congregiuntur, pluresq;
utrinque cadunt & vulneran-
tur. 494
Qua occasione hymni in Constantino-
politana Ecclesia recepti & con-
seruati sint. ibid.

I.

Ieiunium.

Ieiunium inter satisfactionis partes
primas obtinere. 7
Nihil carnis petulantiam aequè com-
primere atque continuatum ieiun-
nium. 127
In primitiua Ecclesia frequentem iei-
uniorum usum extitisse. 130
Non idè esse prorsus ieiunium & mo-
ralem abstinentiam. ibid.
Ieiunium non omnes, abstinentiam om-
nes obligare. 130
Cuiusmodi abstinentia sit ieiunium. 131
Duplex ieiunium esse, necessitatis vni-
supererogationis alterum. ibid.
Triplex in vniuersum ieiunium cele-
brari. 132
Ieiunium natura bifariam accipi. ibid.
Ieiunia, quae natura vel recta ratio
dicuntur, nunquam non obligare. 132
Verisimile fieri Patres, qui legem ante-
cesserant, suas habuisse & coluisse
ieiunationes. 133

Non omnia Mosiica legis ieiunia
fuisse libera. ibid.
Scripturarum phrasi afflictionis no-
mine ieiunium designari. 133
Ieiunium Ecclesiasticum tribus parti-
bus constare. ibid.
In ieiunij rigore temporis lapsu magna
factam esse remissionem. 172
Quid sit in fraudem ieiunij manduca-
re. 175
Ieiunio per repetitam mensam solu-
to, nihil illius restare, quod altera
corporis refectioe solui queat. 177
Non esse necessarium, ieiunium vno
die omissum alio redintegrare. 179
Tres inhibitiones, quae in ieiunij le-
gem cadunt, non eodem modo ad il-
lam affectas esse. 180
Ieiunij Ecclesiastici ratione, praesentia
horam deponere. 181
Ieiunio quondam preces & elemosy-
nas aliisque eiusmodi addi consue-
uisse. 183
Ieiunium ad culpa inhibitionem &
expiationem ordinari. ibid.
Ieiunia ad tria conferre. 186
Vnam accubationem inter ieiunij par-
tes primas tenere, proximas cibo-
rum delectum, postremam statum
horam. 189
Ieiunium diurnum & Ecclesiasticum,
nullo modo ferre alteram corporis
refectionem. ibid.
Ieiuniorum alia libera, alia necessi-
ria esse, & cuiusmodi sint vtra-
que. 192
Spontaneorum ieiuniorum quaedam
esse.

- esse communia, quadam priva-
ta. *ibidem.*
- Multa ieiunia nunc libera esse, quae
olim fuerunt obligatoria. 192
- Iniustam quorundam querelam esse,
de ieiuniorum multitudine. 193
- Ieiunium Sabbati & prosabbati &
feriae quarta Apostolorum aeta-
te sub anathemate indictum fuisse.
ibidem.
- Idem à Diuo Petro. 193
- Ieiunium 14. dierum ante Ioannis fe-
stum quondam fuisse celebratum,
eiusdemque nullum nunc vestigium
extare. 198
- Ieiuniorum indictorum quadam esse
communis, alia loci alicuius pro-
pria. 198
- Hac autem in tribus differre. *ibid.*
- In tribus rursus convenire. 199
- Non omnia ieiunia parae obligationis
esse. *ibidem.*
- Peccare qui constituta ieiunia negli-
gunt. 199
- Communia ieiunia maiorem partem
ab Apostolis orta, ceterisque diu-
turniora esse. 200
- Quid inter communia ieiunia inter-
cedat. *ibid.*
- Communia Ecclesia ieiunia ad tria
capita referrè. 201
- Moyse, Elia, et Christi ieiunium pro-
digiosum extitisse. *ibidem.*
- Admirabile itidem fuisse ieiunium
Simeonis, Maranae & Cyræ. 202
- Duplex ieiunium, plenum & semi-
plenum. 207
- Ieiunio abluuntur peccata, & pecca-
torum sanantur vulnera. 209
- Alio Christum, alio nos tempore ieiunium
celebrare. *ibid.*
- Ieiunium rem esse saluberrimam.
(211)
- Spontanea ieiunia mirè hoc tempore
infrequentia esse. *ibid.*
- Aliud deuotionis, aliud institutionis
ieiunium esse. 224
- Secta addictos nunquam verè ieiunare,
& tamè semper ieiunandum
esse docere. 226
- Primum ieiuniorum opus esse car-
nem eiusdemque motum compri-
mere. 227
- Primos Christianos ieiuniis apprime
deditos fuisse. *ibid.*
- Proximum eorundem effectum esse
carnis vitia profligare. 228
- Eaque in re plurimum posse. *ibid.*
- Peccatum intimis visceribus infixum
potenter expellere. 229
- Vt fructuosum existat, abstinentiam
à vitis adiunctam habere debe-
re. 230
- Nullum mortalium ieiunium abso-
lutè acceptum abrogare posse.
(233)
- Ieiunium mentem ad Deum subleua-
re, rerumque caelestium gustum et no-
ticiam conciliare. 235
- Prophetas generare, et sapientiam ad-
ministrare. 237
- Caelestis gratiae radicem castitatisque
fundamentum esse. *ibidem.*

- Per idem illud patere reditum ad pa-
radisum. 237
- Omnem etatem & sexum quasi dia-
demate coronare. 238
- Eius proprium esse, vitia eliminare, et
virtutes inducere. 238
- Bonos & sanctos viros efficere. 239
- Ieiunium actum esse abstinentia, hanc
verò speciem temperantia. 239
- Aeterna vita meritorii, promeritarii
penarum expiatorium & satisfactorium esse. 239. 240
- Ieiunij edictum ubiq; terrarum no-
tum esse. 300
- Quid inter bonorum & malorum ie-
iunium intercedat. 305
- Ingentia esse commoda, qua adserunt
ieiunia. 313
- Quo modo ieiunium externum inter-
no destitutum dicatur. 315
- Ieiunium rationali hominis vita cõ-
sentaneum esse, animali non sem-
per. 318
- Multa mortalium millia ieiunia ab
Ecclesia indicta probè adhuc obser-
uare. 321
- Si nulla antè ieiunia indicta essent,
hoc tempore ob animarum corpo-
rumq; salutem indici debere. 322
- Quales fuerint, qui primò ieiunia indix-
erunt. 324
- Ieiunium trifariam solui, opere vide-
licet, voluntate, & utroque si-
mul. 325
- Qui sint, qui utroque modo sol-
uunt. ibid.
- Modicum quid quocunque tempo-
re sumptum ieiunium non infri-
gere. 326
- Ieiunium vno die ommissum altero in-
staurare necessarium nõ esse. 327
- A ieiunio absolutos, à ciborum dele-
ctu non semper absolui, & vice
versa. 328
- Ieiunium hac etate multis partibus
facilius esse, quàm erat olim. 339
- Quantum intercedat inter moderni-
rum & veterum ieiunium bre-
uis notatio. ibid.
- Ieiunare.
- Quomodo alicubi ieiunabatur Apo-
stolorum etate. 151
- Ieiunantes Christi passioni se conformare. 183
- Cur feria quarta & sexta ieiune-
tur. 194
- Theodosium seniore quartam et sextam
feriam communiter ieiunasse. 195
- Sanctè ieiunantes à mundo alienari,
& spiritales effici. 238
- Quid sit Pharisaeicè ieiunare. 244
- Quid item gulosè, et quibus modis gu-
losè ieiunetur. 245
- Quid dolosè, vel in ieiunij fraudem.
(ibidem.)
- Multis modis fraudem in ieiunijis cõ-
mitti. 245
- Qui inordinatè ieiunare censendi sunt.
(ibidem.)
- Quid sit supersticiosè ieiunare. 246
- Cuiusmodi sint, qui hereticè & schis-
tanicè ieiunant. 247
- Impetro.
- Quomodo precator affectus esse debeat.
247

I N D E X.

- ut oratione sua aliquid à Deo impetret.* 413
- Imprecatio.**
- Quo sensu accipiendæ sint imprecationes Sanctorum, quæ in Scripturis passim obuiæ sunt.* 551
- Imprudencia.**
- Imprudencia quorundam de ieiuniorum solutione loquentium.* 338
- Inedia, quare fames.*
- Inobediens.**
- Omnem omnino verè inobedientem, præceptum ex parte continere.* 287
- Ingratitudo.**
- Ingratitudinem benevolentia fontem extinguere.* 354
- Inuocatio.**
- De inuocatione diuersæ opiniones modi, dicendi.* 511
- Eadem lege tenemur Deum inuocare qua amare & venerari.* 512
- Quicquid probat, oratione ad salutem necessariam, simul probat Deum inuocandum esse.* ibid.
- Diuos aliter, aliter Deum inuocat Ecclesia.** 520
- Omnis veræ ratiois inuocatio Dulia vel Patriæ cultum includit.** 520
- Damnati nullo modo sunt inuocandi, multò minus demones.** 521
- Augustinus B. Virginem prolixè inuocat; Chrysost. Michaëlem; Nazianz. Basilium; Hieron. Paulam Romanam; & alij alios.* 528
- Inuocatio Diuorum in Ecclesia Dei vstitata, res est ab omni idololatriæ crimine prorsus aliena.** 529
- Diuorum inuocatio res utilis & salutaris.** ibid.
- Synagoga vsus in piorum inuocatione, & meritorum eorundem allegatione.** 530
- Iob amicorum monitu inuocat Sanctos.** ibid.
- Magdeburgici Ceuuriatores illustrem locum Synodi Chalced. qui de Sanctorum inuocatione agit, fraudulenter suppresserunt.** 532
- Ionathas.**
- Ieiunium à Saulo indictum & à Ionatha per errorem violatum, grauissimè fuisse vindicatum.** 298
- Cur Deus ieiunium à Ionatha imprudenter solutum, tanta seueritate puniuerit.** 299
- Ira.**
- Iram mentis temulentiam esse.** 248
- Iudæus.**
- Iudæos caremoniarum suarum apprime obseruantes fuisse.** 147
- Triplici de causa à quibusdam abstinuisse.** 164
- Vsq; ad vesperam ieiunium producere consueuisse.** 173
- Apud Iudæos duplex ieiuniorum genus obtinuisse, vnum quod præcepto diuino, alterum quod maiorum traditione constabat.** 245
- In quibus Iudæorum & Christianorum ieiunia conueniant, & in quibus rursus à se inuicem discrepent.** 255
- Iudæos defunctorum causa ieiunio se afflixisse; capitale apud eosdem** 666 3 exti-

- extitisse sacerdotibus, parentibus, ceterisque maioribus non obedire. 262
- Iudeorum sacerdotibus post Christum passum inane tantum sacerdotij nomen tenuisse. 266
- Quae Iudeorum doctoribus legi licuerit addere, quae item non licuerit. 284
- Solum Deum Iudeorum caeremonias praevinire potuisse et debuisse. 285
- Iudeos suas habuisse sanctiones & leges politicas. ibid.
- Iudeorum populum magno diversarum legum et observationum onere fuisse pressum. 286
- Quod Iudaei se conuerterint, intra vel extra templum orantes. 379
- Iudex.
- Vt iudex id retinere non potest, quod accepit, ut non iudicet, vel ut male iudicet; ita nec testem quoque illud, quod accepit, ut nullum vel falsum testimonium dicat, retinere posse. 72
- Quid statuendum de pecuniis iis, quas iudices supra constitutum salarium ab alterutra parte litigantium nonnunquam accipiunt. ibid.
- Satius videri ut instituantur certi censors vel iudices, qui externos pauperes ab amulis defendant, quam qui in illorum viam inquirant. 89
- Iulianus Apostata.
- Cur Iulianus Apostata horarum Canoniarum ritum transfulerit ad paganos. 477
- Ius naturae &c.
- Iure naturali omnia esse communia, iure gentium non omnia, sed supernacanea tantum. 47
- Iure naturae hominem ab iis omnibus abstinere obligari, quae animae vel corporis saluti aduersari dignoscuntur. 250
- Quid inter naturale & humanum ius intercedat. ibid.
- Ius naturae secundum se absolute bonae vel male iubere, vel vetare tantum; ius humanum ea etiam vetare vel iubere, quae viam ad huiusmodi bona vel mala muniunt. ibid.
- Ius naturale generalia tantum distare vel docere, humanum autem generalia iuris naturalis praeccepta & distamina ad particulares canonum deducere. 251
- Ius naturae immutabile, humanum autem mutabile esse. ibid.
- Ieiunia, ut ad hominis salutem necessaria sunt, ius naturae exigere, ut verò ad hunc vel illum abstinentiae modum determinata sunt, non naturae necessitatem, sed maiorum auctoritatem illa à nobis deponere. 251
- Quomodo & quando iure naturali à quibusdam abstinere vel ieiunare obligemur. 252
- Iure naturali ab iis omnibus abstinendum, quae animo vel corpori obsunt. ibid.
- Omnia quae in humana vita usum veniunt, iure naturali tantisper permessa esse, dum corpori vel animo non officiant. 253

Ieiunium iure naturali secundum se non
semper liberum esse, secundum modum
aut eo iure semper liberum esse. 253
Qui ieiunium omnem, qua pollet, vim
ex iure diuino habere contendunt,
omne robur illi adimere. Trifariam
ad haec illos peccare, qui Quadrage-
sima vel aliud quodcumque, ieiunium
iuris diuini esse asserunt. 260
Non satis prospectum fore Reip. si illi
tantum puniuntur, qui diuinum
vel naturale ius violassent. 294
Iustitia.
Iustitiae nomine Christum Dominum
complexum esse ieiunium, eleemo-
synam, & orationem. 4
Iustorum orationem de iustitia satisfac-
toriam esse, iniustorum non item. 383
Iustificatio.
Ad iustificationis beneficium ob-
tendum necessarium deponi proprium
cordis motum in adultis. 399
Paralyticum Matt. 9. cura propria fi-
de & spe non iustificatum fuisse. 400
Iustus.
Quod iusti pro iniustis orantes non
semper audiuntur, id ex praua ini-
ustorum dispositione plerumque
prouenire. 402
Iusti orationis praesidio multis modis
indigent. 509
Iuuenis. ephebus.
Ieiunia non solum adultis, sed iuueni-
bus quoque & ephebis saepenumero
necessaria esse. 231. adeoque iunio-
res ad quaedam Ecclesiae ieiunia in-
ducendos et compellendos videri. 232

L.

Labor. sudor.
Qui labores dicendi sint ardui et neces-
sarij. 331. Propter arduos & ne-
cessarios labores multos a ieiunij
lege eximi. ibid.
Laboribus parum grauibus parumque
necessariis intentos ab indictis iei-
unijs non absolui; interdum tamen
absolui hinc posse. 331. Triplicem
externi laboris usum esse. 98
Externum laborem ad fallendum otium
non esse necessarium. ibid.
Sudoris nomine quamuis corporis mo-
lestiam designari. 100. Externum
laborem cum monasticae vitae in-
stituto non pugnare. 104
Posthabendum eiusmodi laborem, ubi
spiritali magis utili, magisque ne-
cessario impedimentum adfert. 105
Vbi maior labor & molestia, ibi cete-
ris adaequatis maiorem contingere
satisfactionem. 361
Laborare.
Eleemosyna indignos, qui propter igna-
uiam laborare non volunt. 81
Laus vocalis.
In caelo non desutura est laus voca-
lis. 484
Leopardus.
Leopardorum ingenium & natu-
ra. 440
Lex.
Legem nouam non minorem exigere
perfectionem, quam lex vetus. 29.
Leges de iis ferri, quae frequentius
acci-

- accidunt. 43. *Leges quæ eleemosynarum studium infirmant, neq; utiles, neq; reip. salutare esse.* 96
- Triplicem esse legem legisq; sanctionem.* 133. *Eandem nunc ferendarum legum in Ecclesia auctoritatem esse, quæ fuit Apostolorum ætate.* *ibid.*
- Primam legum omnium de ciborum delectu fuisse latam.* 140. *Legem de ciborum delectu in paradiso latam ibidemq; violatam, seuerissimè fuisse vindicatam.* *ibid.*
- Leges de sanguine & suffocato omnibus penè mudi ætatibus obtinuisse.* 144. *In lege Mosaica plurima sua natura munda tanquam immunda fuisse prohibita.* *ibid.*
- Leges humanas plurimùm de iis rebus ferri, quæ natura sua indifferentes sunt.* 160. *Non esse necessum, vt subditi legum rationem teneant, sed sat esse, si iustis legibus parendum intelligant.* 165. *Satius esse, salutaris legis rigorem non nihil remittere, quàm totam legem abrogare.* 172. *Ieiuniorum legem tres inhibitiones complecti.* 176. *Eandem de rebus sua natura mediis cauere.* 177. *Nullam omnino legem ferri, sed nec ferri quoq; posse, quæ omnibus æquè sit commoda.* 188. *Patres, qui legem antecesserunt, suas habuisse ferias & ieiunationes.* 254
- Variè errari circa humanarum legum vinculum.* 261
- Qua occasione de humanarum legum vinculo hîc disputetur.* *ibid.*
- Peccato illos affines fieri, qui humanas leges temerè præuaricantur, scripturas & patres passim affirmare.* 261
- Legem nouam maiorem obedientiam & perfectionem deponere, quàm lex vetus.* 267
- Grauius errare, & cum manifestis scripturis pugnare, qui leges humanas tantùm ad penam obligare contendunt, non etiam ad culpam.* 268
- Si humanæ leges nõ obligarent ad culpam, nullo modo fas fore, eiusmodi legum præuaricatores capitali supplicio afficere, aut anathematis subicere, aut alia quacunque graui pœna afficere.* 268
- In multa absurda sese conicere, qui humanas leges ad culpam obligare inficiantur.* 269
- Multum inter diuinas & humanas leges intercedere, etiam si in quibusdam conueniant.* 269
- Legem humanam diuinam vel naturali legi dissentaneam, non legem, sed legis corruptionem esse.* *ibid.*
- Humanam legem, vt obligandi vim habeat, multas condiciones deponere.* 269
- Legem diuinam humana diuinitatem esse, eademq; latius patere, hoc est multò plures, multoq; strictius obligare, quàm lex humana.* 270
- Quid deponatur, vt lex quæpiam diuina*

I N D E X.

- uina cenſeatur, & in quo diuina
& humana conueniant. *ibid.*
- Legem diuinam & humanam id ſe-
pe neceſſarium efficere, quod ſua
naturaliter liberum erat. 270
- Nec eiusdem grauicatis eſſe legum
quarumlibet præu. ꝑꝑꝑ. 271
- Humanarum legum transgreſſionem
non ſemper mortiferam eſſe; ſed
neque diuinarum quoque. *ibid.*
- Plura conſiderare debere, qui de le-
gis præu. ꝑꝑꝑ. eiusdemque
grauitate certò pronun-
ciare uel. 272
- Legem uſu non receptam, aut per
contrarium uſum abrogatam, uim
obligandi non habere. 272
- Ex legis forma, materia, uſu, aliisque
huiusmodi facilius transgreſſionis
grauitatem deprehendi, quàm ex
legiſlatoris uoluntate aut loci con-
ſuetudine. 273
- Generatim eam legis trãſgreſſionem
capitalem cenſeri, quæ contra publi-
cum Reipub. uel Eccleſiæ bonum
commiſſa eſt, ueniale autẽ, quæ
citra illud. 273
- Jure meritoque exiſtimari poſſe, legiſla-
torem illud uoluiffe, quod materia
circa quam ferebat, qualitas depo-
ſcebat. 274
- Quicquid legiſlator de transgreſſionis
noxâ ſtatuerit, ſi id non fit, quod
abſolutè fieri uult, & cum ra-
tione uoluit fieri, peccatum con-
flari. 274
- Studiosè obſeruandum, an id, quod
lege cautum extat, abſolutè præce-
ptum, an tantum conſultum ſit. 275
- Statutum aliquod legisne an præcepti
uim obtineat, an tantum conſilij,
ex materia qualitate ſpectandum
eſſe. 275
- Ex legis forma aliquidne ſimpliciter
ſit præceptum an uerò ſtatutum, uel
ordinatũ, colligi utcumq; poſſe. *ibid.*
- Qui inſta de cauſa legem uiolant, non
peccare. 276
- In legum præu. ꝑꝑꝑ. non eſſe ſpe-
ctandum, quantum unius præu.
ꝑꝑꝑ. detrimentũ adferre queat, ſed
quantum plurimum. *ibid.*
- Legem ea, quæ antea tantum uilia
uel ſalubria erant, neceſſaria face-
re. 277
- Cuiusmodi ſint ſtatuta & leges mo-
naſtica, parentum item & præce-
ptorum. *ibid.*
- Legem legiſlatoris ſubditos tantum
obligare. 278
- Quomodo lex inſta non eſt poſita. 279
- Non ſat eſſe legem cognoscere, ſed opus
eſſe præterea eiusdem quoque ob-
ſeruatione. 281
- Patres qui legẽ antecceſſerunt, non ui-
xiſſe ſine legibus ciuilibus & Ec-
cleſiaſticis. 285
- Fruſtra leges ſigi, ſi nemo illis parere
obligatur. *ibid.*
- Non omnes, qui contra legem peccant,
ex contemptu peccare. 286
- Nec omnes rurſum, qui imperium de-
trectant, eodem modo detrecta-
re. 287

Apertè detrectantes peccato obnoxios fieri, siue ex contemptu id faciant, siue ex errore. *ibid.*
 Quid sibi propositum habeant probi legislatores, dñ legem aliquam promulgant. 288
 Legem iustam citra iustam causam p̄nariantes necessariò peccare. 289
 Etsi legislatores prauaricatoris culpã vel p̄nam non intendant, permittere tamen vel non impedire. 289
 Constitutiones ad p̄nam tantum obligantes, non propria rationis legem aut p̄ceptum esse. 290
 Legislatorem legis prauaricatorẽ neque p̄na, neq; culpa inuoluere, sed ipsummet prauaricatorem, seipsum utriusque inuoluere. 292
 Falli qui humanas leges aliud nihil, quam quosdam tantum diuinã vel naturã legis interpretes vel iudices esse asserunt. 292
 Bonã legis cõditiones varias esse. 304
 Leges, quã temerè violatã noxã nullam adducunt, non esse veri nominis leges. 311
 Quorum sit, legum Ecclesiasticarum nodos & difficultates explicare & enodare. 312
 Olim multò pauciores à ieiunij lege fuisse exemptos, quam hac atate eximuntur. *ibid.*
 Legis vinculum tamdiu durare, quamdiu legislator cum ratione illud durare iubet. 320
 Legis finẽ sub p̄ceptũ non cadere. 326
 Lectu Evangelica, quare Euangelium.

Libertas.

Christiana libertas in qbus posita. 279
 Non omnem legem perfectam perfectã libertatis legem esse. 280
 In hac vita plenam à peccato & miseria libertatem non obtingere. 306
 Libertatem Christianam non reperiri in malis & improbis, sed tantum in bonis. *ibid.*
 Christiani hominis libertatem non esse immunitatem à corporali seruitute, aut à legum humanarum onere, aut à debito pecuniario. 307
 Quid proprie sit libertas Christiana. 307
 Nullam esse plenam spiritus libertatem in hac vita. 308
 Christiana libertatis fundamentum & basim esse Christi gratiam. *ibid.*
 Christiana libertate eò vnunquamque liberio rem esse, quò melior, nec non à peccatis, eorundemque occasionibus est expeditior. 308
 Ieiunia ceterasq; carnis mortificationes Christianam libertatem augere. 309
 Cuiusmodi sit Christiana libertas. 163
 Vt carnis & spiritus opera inter se sunt admodum dissimilia, ita etiam carnis & spiritus libertatem. 169
 Libero.
 A quibus incommodis Christus nos liberarit, vel non liberarit. 279
 Licentia.
 Maximam carnis licentiam vigere apud atatis huius sectarios. 169
 Litania.
 Litaniarum vsus peructusius. 529
 Locus.

I N D E X.

Locus.

Loca publica omnibus ex aquo de iure patere: neq. ullum citra culpam aut grauem causam eo iuris beneficio priuari posse. 82

Vbiq. locorum comperiri, qui citra aliorum subsidium vitam tueri nō possunt. 84

Salubrius in sacro quā in profano loco orationem fundi. 374

Quis eo loci oret, vbi maiori spiritali fructu orare se posse persuasum habet. 375

Diuersa munia & ministeria diuersa flagitare loca & tempora. 467

Lucrum.

Exiguū esse lucrum, quod ordinum mendicantium fratres priuatis laboribus conficere possunt. 106

Lusus.

Quod alea, vel alius eiusmodi lusus peperit, id non semper in elemosyna opus exponere fas esse. 76

Lutherus.

Lutherum in castis nuptiis se polluisse. 158

Eundem innumera fecisse, docuisse, & scripsisse & citra & contra manifestum Dei mandatum. 158

Lux.

Lucem & vocem non liberè agere, sed naturaliter & necessariò, orationem autem eiusdemq. vim ex libera causa dependere. 404

Honestè amare lucem. 376

M.

Machabæi.

Heroica sanctorū Machabæorū sententia, crudeleq. eorundē supplicium. 145

Magistratus Superior.

Terribilia exēpla in eos constituta, qui legiimos magistrat. cōtēpererūt. 265

Superiores illos spernere, qui iusta illorum mandata contemnunt, vel studio negligunt. 264

In quibus, & quomodo superioribus parendum. 283

Quid sit superiori nolle parere, & quantum peccatum hoc sit. 286

Magus.

Apud Persas tria magorū genera extitisse. 155

Malum.

Inter omnia mala arcem tenere peccatum mortem & infernum. 19

Quod intrinsicè malū est, id eiusmodi esse, ratiōis luce deprehendi posse. 136

Aliquod malum vel incommodum propter maius commodum tolerandum. 167

Malos aut malum, aut malè semper petere. 361

Duplicis generis malū est, simpliciter nimirum, & secundū quid. 552

Maledictus.

Quo sensu maledictus dicatur, qui facit opus Dei negligenter. 423

Manè.

Qui manè cibum sumit illum cōmuni mortalium iudicio non ieiunare. 190

Qui prudentes & citra causam manè comedūt, siue postero ieiunio totā diē pducāt, siue denuo canēt, vel prandeāt, ieiunium simpliciter soluere. 327

ddd 2

Ma-

- Matutinus.
*Matutinas preces quatuor partes com-
 plecti, quæ olim quatuor distinctis
 noctis vigiliis decantabatur.* 473
*Missam citra grauem causam ante di-
 ctas matutinas celebrare non li-
 cere.* 496
 Mandatum, quære præceptum.
 Mando. Manduco, quære Edo.
 Manus.
*Manus commune quoddam organũ
 esse.* 102
 Mederi.
*Ieiunium animabus corporibusq; me-
 dendis salubriter institutũ esse.* 242
 Medicus.
Medicorũ quorundã praxis et ars. 73
*Quæcunque à medicis, vel causidicis,
 vel aliis quibuscung, arte vel frau-
 de supra debitam mercedẽ extor-
 quentur, ea in eleemosynam verte-
 re non licere.* *ibid.*
 Medicina.
*Medicine vocabulum, auctore Au-
 gustino, latè patere.* 12
*Medicinale ieiunium omnem auferre
 languorem & omnem rursum tri-
 buere virtutem.* 229
 Meditatio.
*Vniuersam meditationis materiam,
 quæ latè alioqui patet, ad duo ca-
 pita reduci posse.* 342
*Christi passionem & humanitatem per
 idoneum meditationis argumen-
 tum subministrare.* 345
 Membrum.
*Quod Christi membris impenditur, hoc
 ipsum Christo impendi.* 17
Membra castiganda nõ intermèda. 229
*Ieiunia Ecclesie membris apprimè ne-
 cessaria, esse etsi non singulis.* 231
*Membrum suo corpori non conforma-
 tum, deforme esse.* 496
 Mendicus.
*Varias validorum mendicorum artes
 & imposturas esse.* 81
*Vagos validosq; mendicos Reip. per-
 niciosos censendos.* *ibid.*
*Propter validos mendicos leges alicui
 bi natas veris mendicis parum
 commodas.* 82
*Ad magnas misérias & molestias adi-
 gere egenos mendicantes, qui ex ci-
 uitatibus illos excludunt.* 83
*Diuitum duritiem & inclementiam
 cogere mendicos multas artes ex-
 cogitare.* 62
*Mendicos, qui piorũ benignitate abor-
 tuntur, vacuos dimitti debere.* 118
 Mendicare.
*Mendicare non esse culpam, sed pe-
 nam.* 82
*Neminem pauperibus iure intubere
 posse, ne extra patriam mendicent,
 nisi in patria de necessario alimen-
 to illis prospiciat.* 83
*Vt quis mendicandi ius habeat, nõ
 esse necessum vt sit cæcus vel clau-
 dus, sed sat esse, vt ita affectus sit,
 vt citra aliorum opem commode
 viuere non queat.* 90
*In magna sæpe commoda incidere, qui
 publicè mendicant, in qua non illi,
 qui domi desinentur.* 95

- Si nefas esset mendicare, nefas quoque fore elemosynam dare.* 98
Mendicare secundum se non esse malum, aut illicitum aut vlla omnino lege inhibutum. 112
Mendicare quandoque bonum, quandoq; malum nonnunquam indifferens esse. 113
Plurimos Sanctorum medicasse, suisq; sectatoribus mendicimonium patrimonij loco reliquisse. 115
Totum monasticum statum euertere, qui medicare illicitum asserunt. ibi.
 Mendicitas.
Quandam mendicitatem inter bonam & malam medium obtinere. 113
 Mercurius, quare dies.
 Merces.
Quicquid in Christum confertur, amplissima mercede compensari. 19
Mercedem meretriciam in elemosynam verti non posse, quando restitutioni est obnoxia, ut interdum est. 74
Mercedem ariolorum, sortilegorum, aliorumq; eiusmodi, circa peccatum in elemosynam verti posse. 76
Non perdere mercedem, qui dat elemosynam indigno, ratus dignum esse. 60
Elemosyna mercedem apud Deum deberi. 93
Debitam mercedem parere meritum. 239
 Mercenarius.
Cuiusmodi mercenarij à ieiunio eximantur, vel non eximantur. 332
 Mercatura.
Quo fine viris opibus affluētib; negotiari, aut mercaturam exercere liceat. 54
 Meritum. Mereri.
Honorificum esse de altero bene mereri. 18
Pietatis cuiusq; generis officia, Christi meritū & gratiam illustrare. 309
Quodcumq; opus Christus suadet, hoc illius meritum non eleuare. ibid.
Non omnem orationem meritoriam, esse aut satisfactoriam aut impetratoriam. 382
Vnde habeat iusti oratio, ut vita æterna sit meritoria. 382
Propria rationis meritum tria includere, opus humanum, Dei gratiam, & eiusdem acceptationem. 382
Nullum mortaliū alteri primā gratiam aut gratiæ augmentum ex cōdigno mereri posse. 399
Merito congrui, vnum alteri gratiā, aut peccatorum remissionem mereri valere. ibidem.
Non minus mereri & interdum non minus quoq; impetrare, qui orant pro multis, atq; qui orant pro paucis. 405. 411
Deum in omni omnino discrimine & necessitate non modò licitè; sed cū merito quoq; inuocari. 511
 Metropolitanus.
Metropolitanos & Diocesanos populi cōsensu accedente, ieiunia & festa iniicere posse. 198
 d d d 3 Mini-

Minister.
*Sectarum ministros in publicis conui-
 uis maculas esse.* 17
*Iniusti orationem prodesse alteri, si o-
 rat, ut minister Ecclesia.* 403
*Non minus equum videri, ut Eccle-
 sia ministri per leges compellantur
 ad horarum pensum per soluendū,
 quam ut seculares adigantur ad
 decimarum solutionem.* 478
 Misericordia.
Quid propriè sit misericordia. 8
Quæ illius munia & partes. *ibid.*
*Qui quocumq; modo misericordiã præ-
 stant, eleemosynam dare.* 13
*Scripturas misericordiæ opera non so-
 lum laudare & prædicare, sed etiã
 mandare, & iubere.* *ibid.*
*Aliter in Deo, aliter in homine mise-
 ricordiam esse.* 16
*Misericordiam & eleemosynam se
 habere, ut causa & proprius eius
 effectus.* 16
Misericordiã obstruere infernū. 19
*Misericordiæ operibus deditos, mala
 morte nunquam mori.* *ibid.*
*Conspectum miserorum prouocare ad
 misericordiam.* 97
*Opera misericordiæ, ut sint perfecta et
 efficacia, alias virtutes adiunctas
 habeant oportet.* 119
 Misereri.
*Cur misereri & parcere Deo dicatur
 proprium.* 16
*Deum misericordem nunquam dese-
 rere.* 25
 Missa.
*Ieiuniorum tempore Missa olim ali-
 quot horas post meridiem celebra-
 bantur.* 497
*Missã citra graue causam ante dielas
 matutinas celebrare nõ licere.* 496
 Monachus.
*Monacho peregrè agenti in re eleemo-
 synaria aliisq; similibus licere, q;
 ceteris honestis viris.* 59
*Multū intercedere inter veteres mo-
 nachos, & mendicantium ordinum
 institutum professos.* 104
*Quo sensu monachi perfectiõis statum
 testari dicantur.* 105
*Ut monachus perfectus dicatur, sat is-
 se, si perfectiõis media diligenter
 obseruet.* *ibid.*
*Monachos inter mendicandum cau-
 tionem & moderationem adhibe-
 re debere.* 106
*Monachis carniũ usum interdi-
 ctum.* 150
*Veteres monachos feria secunda ple-
 rung; ieiunasse.* 195
 Monasterium.
*Quæ oneribus monasteriorum susten-
 tandis necessaria non sunt, per su-
 periores in egenos exponi posse, &
 exponi quoq; debere.* 64
*Opulenta monasteria peculiari ratione
 ad opera misericordiæ obligari. *ibid.*
*Monasteria ex communi censu vni-
 uersitatis primitiua Ecclesiæ species præ-
 se ferre.* 107
 Morbus.
*Luxum & gulam quàm plurimos
 morbos parere.* 319
 Mors.*

I N D E X.

- Mors.
Ob leuem noxam nulli mortem inferre licere. 262
- Motus.
Motus interiores, si vehementiores fuerint, in externum hominem interdum redundare. 358
- Mulier.
Mulieres uterum gestantes, vel infantes lactantes generali quadam regula à ieiuniis liberari haberi, & quare. 330
- Mundus, quare Purus.
 Multiloquium.
Cuiusmodi sint, qui multum loquuntur & parum orant. 566
Vbi imperitia regnat, ibi multiloquium locum plerunque habere. 367
- Murmurare.
Qui cōtra superiores murmurant, vel eos spernunt, contra Deum murmurare, eundemq; spernere. 263
- Musica.
Musica mouendis variis animi motibus instrumentum aptissimum & vsitatissimum est. 485
- N.
 Natura.
Quod naturæ est necessarium, id neminem in pauperes erogare obligari. 34
Naturæ nostræ non necessarium extremè egentibus iure deberi. 35
Naturam rectamq; ad eò rationem di-
- clare, ut abundantes necessitatem patientibus opem ferant.* 86
Ieiunium & abstinentiam iure naturali nisi. 165
Humana natura imbecillitatē perpetuum ieiunium non ferre. 112
Duplex naturæ adiaphorū esse. 252
Legem rerum naturas aliquatenus mutare. 277
- Necessitas. Necessarium.
Necessitatem excedentia in necessariū pauperum vsu vertenda. 45
Vbi maior urget necessitas vel paupertas, ibi maiorem miserationis rationem militare. 126
Si omnia, quæ in rerum vniuersitate existunt, essent necessaria, nihil oriturum, aut interiturum. 450
Duplex necessitas, consequentis & consequentiæ. 515
- Necessitas orationis, quare
 Oratio.
 Negotium, quare Res.
 Niniuitæ.
Niniuitas non tres tantum, sed 40. dies ieiuniis aliisque penitentiis operibus vacasse. 203
- Nouitas.
Nouitatem omnem de vitio esse suspexam. 176
- Nox. Vespera.
Primos Christianos Alexandrinos vsque ad noctem vel vesperam ieiunasse. 173
Sed nec primos quoque monachos ieiunium ante noctem laxasse. ibid.
 Quod

Quod vesperi tempore ieiunij secundum Ecclesiam indulgentiam conceditur, hoc prandio in cenam reiecto, circa meridiem sumere licere. 176
 Iudaeos & primos Christianos ieiunia ad noctem usque producere consueuisse. ibid.
 Trecentos annos post Christum passum ieiunium a plerisque usque ad noctis initium porrigi consueuisse. 182
 Noxa, quare Peccatum.

O.

Obsecratio. 353
 Obsecratio quid sit proprie. 353
 Obligatio.
 Omnem omnino obligationem ex lege, precepto, voto, vel aliquo eiusmodi nasci. 295
 Obstinatus.
 Quomodo sanandi obstinate improbi. 11
 Occidens.
 Christum in crucem actum occidentem spectasse. 378
 Opes, quare Diuitia.
 Opera misericordiae, quare Misericordia.
 Oppidum, quare Pagus.
 Orare, vide etiam Petere.
 Salubriter oraturus perpendat, quis, qualis, quantusque sit, ad quem orationem dirigit. 435
 Ut quisque affectus est, ita orare solitum esse. 350
 Quomodo semper orandum secundum

Gerso. Orig. Gloss. & alios. 362
 Horum autem Theologorum assertionem cum veritate constare non posse. 363
 Qui continuo, vel sine intermissione recte orare dicantur. 364
 Semper orandum, sicut semper gaudendum. ibidem.
 Quando praecipue sit orandum, ita ut peccetur, si orationi non vacetur. 365
 Quid sit inter orandum multum loqui. ibid.
 Orantium concursus orationis vires augere. 374
 Pro iis, quos certo constat esse beatos, vel damnatos, non esse orandum. 395
 Mente se destitutos ostendere, qui orare malum, aut peccatum esse decernunt. 461
 Oratio.
 Orationis animam ieiunium, ieiunium vero vitam misericordiam esse. 3
 Ad omnes animi morbos sanandos plurimum valere orationem. 12
 Perfectam orationem tres conditiones deponere. 353
 Nulli adulto citra orationem salutem contingere. 359
 Orationem proprie non esse virtutem, sed virtutis actum. 347
 Neque ut virtus sit, omnium statum praestantissimam fore. ibid.
 Esse actum patriae vel religionis. 347
 Trifariam accipi. 348
 Intellectus & voluntatis actus includere. ibid.
 Prop-

INDEX.

- Proprie practicae rationis opus esse. (349)
- Oratio in suas partes deductio. 350
- Orationum aliam bonam, aliam malam esse, & cuiusmodi sit utraque. 351
- Aliam rursus publicam, aliam privatam esse. ibidem.
- Orationem liberam non facile posse aut nimis longam, aut nimis contractam esse. 361
- Triplex precum Ecclesiasticarum generis esse. 368
- Orationis vires summatim exponuntur. 380. 381
- Omnis omnino oratio aut viua est, aut mortua, aut mortifera. 381
- Orationem ad tria valere. ibidem.
- Non omnem meritoriam orationem semper quoque impetratoriam esse. 384
- Iniustorum orationem non esse superuacaneam, sed multorum bonorum causam. 385
- Orationem per viam solutionis plus prodesse singulis, si paucis applicetur. 409
- Orationem per viam meriti congrui, aut per modum liberalis cuiusdam impetrationis ex aequo prodesse posse multis & paucis. 410
- Quomodo oratio vitium contrahat ex obiecto siue modo. 412
- Tres plerunque in oratione personas inter solam orationem ad salutem sat non esse. 444
- Quae salutem impediunt, circa orationis praesidium aegre propulsari. 457
- Plures causa cur in diuinas personas oratio non conueniat. 498
- Nemo quantumlibet in peccato obstinatus in hac vita orationis praesidium negligere debet. 510
- Oratio familiaris dirigitur ad Deum, ut Deus est, quam ut Pater vel Filius vel Spiritus sanctus est. 515
- Oratio bisariam ad aliquem dirigitur. 519
- Cuiusmodi orationis cuiusque ferè sit scopus. 542
- Non omnes preces Ecclesiasticae ad Scholasticam amussim sunt confectae. 543
- Earum quoque rerum causa salubriter orari, quae certò euenturae sunt. (545)
- Quo orationis genere utendū ad profligandum peccatum in Spiritum sanctum secundum quosdam. 548
- Oratio Dominica.
- Orationem Dominicā excedere omnes alias, quodcumque tandem spectare iubeat, adeoq; omnium praestantissimam esse. 368
- Nihil iuste peti posse, quod non comprehendat, atq; ita saecundissimam esse. ibid.
- Sapientissimo ordine digesta esse. 369
- Tum pro rerum pondere breuissimam quoque esse. 370
- Causae diuersae, cur oratio Dominica sit succincta. ibid.
- e e e Quam-

- Quemuis Christianum orationē Do-
 minicam discere debere. 371
 Licere interim alia, quā oratione
 Dominica uti. ibid.
 Nihil à Deo petere fas esse, quod ad a-
 liquam Dominicæ orationis partē
 reduci non queat. 371
 Orationem Dominicam ceteraq̄ eius-
 modi vernacula lingua rectius tra-
 di idiotis, quā quavis alia igno-
 ta. 372
 Oratio mentalis.
 Mentali orationi vocalem salubriter
 adiungi. 357
 Quid mentalis, quid item vocalis sit
 oratio. 350
 Oratio mortua.
 Orationem mortuam ex gratia sæpe
 impetrare & pœnarum debita ex-
 piare. 384
 Oratio proluxa.
 Cauendum ne orationis prolixitate
 incidamus in tadium. 362
 Cur pagani et infideles proluxa oratiōe
 Deos suos innocabant. 366
 Oratio priuata.
 Orationem priuatam, solo mentis actu
 constare posse. 356
 Plures esse causas, qua priuatam ora-
 tionem vocem nō deposcere osten-
 dunt. 357
 Priuatæ orationis mensuram incer-
 tam esse, publicæ autem orationis
 mensuram esse legē Ecclesiæ. 361
 Preces priuatas vbi libet fundi pos-
 se. 373
 Priuatam orationem latinis pater-
 quā publicam. 456
 Priuatæ orationis debitum ex tripli-
 ci fonte nasci. 457
 Priuatam orationem vocē, aut aliud
 externum signum necessariò non
 exigere. 459
 Oratio publica.
 Orationem publicam solo interno mē-
 tis actu absolui non posse, & qua-
 re. 355
 In publicis, & præsertim in liturgicis
 precibus bisariam peccari. 356
 Publicam orationē ea verborum for-
 ma persolui debere, qua ab Eccle-
 sia præfinita est. 367
 Preces publicas pro rerum necessi-
 tate vbiq̄ue locorum depromi pos-
 se. 372
 Publicas preces diuinum cultū orna-
 re, et proximum edificare. 376
 Cautus publicæ orationi, ut publica
 est, non repugnat, sed multis modis
 in eam quadrat. 483
 Tripartitum publicæ orationis mu-
 nus. ibidem.
 Oratio existentium in pur-
 gatorio.
 Preces eorum, qui detinentur in purga-
 torio, neq̄ meritoria neque propriè
 quoq̄, satisfactoria sunt. 505
 Orare pro aliis.
 Duo tantum hominū genera, pro qui-
 bus orandum. 539
 Quæ lege proximum diligere obligat
 min,

INDEX.

- mur, eadem quoque tenemur pro
eo orare. 540
- Vtile & salutar est, pro aliis ora-
re. 541. & 546
- Pro certò beatis non licet orare. *ibid.*
- Iniuriam facit Martyri, qui orat pro
Martyre, & quare. *ibid.*
- Salus plerorumq; hinc emigrantium no-
bis est incerta, adeoq; pro omnibus
defunctis salubriter oratur. 542
- Nullo modo pro iis orare licet, quos
communi Ecclesia iudicio constat
esse damnatos. 543
- Quò spectent orationes, quas Ecclesia
pro iis fundit, de quorum salute
dubitare videtur. 545
- Non omnibus semper prosunt suffra-
gia, etiamsi gratia destituti non
sint. *ibidem.*
- Pro omnibus uiuentibus, quantum-
libet obsistatis orandum esse. 546.
& 550.
- Etiam illis piorum orationem prodesse
posse, qui certò perituri credun-
tur. 549
- Quo animo orandum sit pro mandanis
vel infidelibus, ut salui fiant. *ibid.*
- Ecclesia pro omnibus hominibus orat,
sed non ordinariè pro omnibus pu-
blicè. 550
- Preces publicas certo ordine & ponde-
re debuisse prescribi. 468
- Oratio vocalis.
- Vocalem orationè rudibus & idiotis
apprimè necessariam esse. 358
- Vocalem orationem secundùm se ab-
solutè ad salutem necessariam non
esse. 358
- Qui mentali oratione uti non possunt,
aut ad vocalem orationem obligati
sunt, vocaliter orare debent. 359
- Quando vocali, quando rursus men-
tali oratione utendum sit, ita cer-
ta regula tradi non posse; sicut nec
illud quoque, utra altera sit uti-
lior. 360
- Ordinatio.
- Solemnibus ordinationibus iam inde
ab Apostolorum etate ieiunia præ-
missa fuisse. 214
- Sacram ordinationem Sacramentum
esse. 215
- Ordo.
- Ob unum aut alterum ignatum, vel
improbum toti ordini monastico
bellum indicendum non esse. 117
- Citra legitimum ordinem nihil esse
posse perpetuum. 467
- Oriens.
- Quare orientem versus oretur, plu-
res causas extare. 378
- Otium.
- Vitiis omnium matrem & nutri-
cem esse otium. 81
- P.
- Pagus.
- Non minus exteros diuites infice-
re pagos & ciuitates, quam paupe-
res. 86
- Non omnes pagos nec oppida omnia
suos pauperes alere posse. *ibid.*
- eee 2 Lau-

- Laudandas ciuitates, quæ egenis ciui-
bus liberam mendicandi potesta-
tem faciunt.* 64
- Paganus, quare Gens.
Panormitanus.
- Panormitanum Diui Thomæ sen-
tentiam non satis affectum ef-
se.* 52
- Papa.
- Papam Episcoporum Episcopum, &
Iesu Christi in terra Vicarium ef-
se.* 264
- Parabola.
- Quid Dominus per parabolâ de villi-
co indicare voluerit.* 119
- Pater. Parens.
- Patres familiâs, qui ieiuniorum tem-
pore ea familia administrant, per
quæ ieiunium soluitur: tum illos
rursum, qui citra necessitatem ea
onera familia imponunt, quæ ie-
iunia nõ ferunt, soluti ieiunij reos
constitui.* 303
- Ante omnes pascendos esse parentes.*
(127)
- Pars.
- Totum ex suis partibus simul sumptis
constari.* 325
- Orationis membra, quæ Apostolus af-
signat, orationis partes esse veriùs,
quàm orationis membra.* 353
- Palsio.
- Dominicæ passionis series paucis com-
prehensa.* 472
- Cur preces Canonica passionis Chri-
sti partibus sint accommodatæ.* 472
- Quid singulæ horæ cum singulis pas-
sionis Christi partibus commune
habeant.* 473
- Pastor.
- Quæ deposcatur ad verû pastore. 268*
Patria.
- Non omnibus, ut maximè velint, in
patria herere licere.* 87
- Patriæ consuetudini se cõformare fas
esse, modò eiusmodi consuetudo le-
gi non sit contraria.* 326
- Paula Romana.
- Paula Romanæ in horis Canonica
consuetudo.* 476
- Pauper. Egenus.
- Triplex pauperum genus esse.* 76. 34
- Vt nunquam desint opibus affluentes,
ita nunquam quoque deesse paupe-
res.* 42
- Non omnium spontaneorum pauperû
eundem esse scopum.* 76
- Inuitos pauperes non eiusdem rationis
omnes esse.* 77
- Cuiusmodi dicendi sint extreme pau-
peres.* *ibid.*
- Extremè inopes frequentius comperi-
ri in priuatis ædibus, quàm in pu-
blicis vicis aut plateis.* 77
- Triplex pauperû inuitorû genus, et tri-
plicè item necessitatè inueniri.* 78
- Cuiusmodi sint, q inter inuitos et spõ-
taneos pauperes mediû obinèr.* 78
- Pauperû egenorû alios exteros et igno-
tos, alios indigenas et notos esse. ibi.*
- Quemuis egenitè à quouis habente vi-
tæ præsidia petere posse.* 86
- Magis

I N D E X.

- Magis egentes minus egentibus in elemosynarum distributione antefereandos esse.* 94
- Citra publicum ararium pauperibus domi manentibus commodè prospici non posse.* 95
- Plura incommoda experiri pauperes, qui publico sumptu domi aluntur.* *ibid.*
- Multa ibi perire, ubi nulli sunt pauperes, qui cibum publicè quarunt.* 96
- Impotentiam pauperes, ceterosque omnes, quos debilitas grandior tenet à ieiunio excusare.* 330
- Paupertas.
- Paupertatis gradus non consistere in indiuiduo.* 78
- Apostolicam paupertatem secundum se licitam & utilem esse, innumera illustrium Sanctorum exempla ostendere.* 109
- Multa esse, quæ paupertatis incommoda auget.* 126
- Pax.
- Magis placere Deo pacem domesticam, quàm elemosyna ab iniustis extorta.* 59
- Peccatum.
- Pro lapsionem in peccatum tria præpedire.* 11
- Pertinacem in eodem moram tria interdum.* *ibid.*
- Grave peccatum esse, ministros domus inducere, ut qualicumque de causa dominis suis suffurentur.* 63
- Inter causas ad peccatum prouocantes, primas tenere carnis concupiscentiam.* 129
- Non esse peccatum ea tractare vel tolerare, quæ uitam sua natura abbreviare nata sunt.* 167
- Non leue peccatum esse, indistinctum ieiunium violare.* 209
- Sodomæcos & Gomorrhæos inter primæ notæ peccatores censeri.* 263
- Peccata non tollere Episcopatus ordinem, aut aliam quamcunque Ecclesiasticam vel politicam dignitatem.* 267
- In quouis peccato contra proximum commissio Deum magis offendi, quàm hominem.* 293
- Peccata malè ieiunantium vel non ieiunantium non oriri ex ieiuniorum lege, sed ex praua hominum voluntate.* 313
- Triplex peccatorum genus esse.* 381
- Quid sit peccatum ad mortem.* 40
- Cur peccatum in Spiritum sanctum irremissibile dicatur, cum sæpe tamen remittatur.* 547
- Non peccant, qui prius mori, quàm Deum offendant, exoptant.* 557
- Peccare.
- Nunquam licere peccare.* 152
- Quicumque peccant, contra præceptum aliquod peccare.* 295
- Omnem semper præuaricatorem in aliquam legem præuaricari.* 297
- Gravius peccare, qui ad soluendum ieiunium alios efficaciter inducunt.* 302

- Magis interdum peccare, qui ad peccatum pertrahunt, quam qui peccatum committunt. 302
- Non peccare, qui peccatis obstricti Deum inuocant. 414
- Non eandem peccantium & peccatorum Deum inuocantium rationem esse. 415
- Pelagius.
- Pelagianorum doctrinam orationis necessitati contrariam esse. 454
- Peregrinus.
- Non esse nimis anxie in peregrinorum vitam, vel statum inquirendum. 88
- Peregrinorum pauperum censes non uiles, aut inclementes, sed graues & misericordes esse debere. 89
- Peregrinatio.
- Triplitem esse peregrinationis rationem, & triplex ad loca pia peregrinantium genus, qui omnes à ieiunio absolui queant, si simul ieiunare & iter facere non ualeant. 333
- Perfectus. Perfectio.
- Minus perfecta ad perfectiorum obsequium & usum ordinari. 137
- Nullum mortaliū in hac uita ad summam unquam perfectionem peruenisse. 317
- Nullam item perfectionem tantam esse, quae hominem liberet à maiorum obedientia. *ibid.*
- Nullam iustitiam, aut perfectionem absoluere hominem à lege ieiunij. 337
- Ad uniuersitatis perfectionem non solum necessaria, sed etiam contingentia & libera pertinere. 450
- Periculosus.
- Periculosum esse vel modicum pauperum causa parentibus, vel dominis clanculum subducere. 63
- Persequor.
- Præ ceteris illorum oratio auditur, qui iniuriarum immemores pro persequentibus & calumniantibus orant. 419
- Persona diuina.
- Cum una persona seorsum ab altera inuocatur, mens ab orationis confortio altera excludere non debet. 516
- Errant qui facilius aliquid ab una quam ab altera persona impetrare se posse putant. 517
- Ecclesia omnes personas in una eadem oratione plerumque coniungit. *ibid.*
- Cur Ecclesia modo ad hanc modo ad illam personam orationem dirigat. 518
- Petere.
- Quod licite petiunt, id licite quoque denari. 116
- Pie non petere, qui per Christum non petunt. 438
- Quam sint illi, qui inter orandum dicuntur aliquid petere. *ibid.*
- Cur Deus petita non semper concedat, sed quae dare uult, saepe differat. 440
- Quicquid comprehendit oratio Dominica, hoc totum licite peti. 441
- Omnia quae honeste petuntur, ad deo capita referri possunt. 552
- Bonus

I N D E X.

- Bonum quod iniuste petitur, generatim est bipertitum, absolute tale, & secundum quid eiusmodi. *ibid.*
- Ea omnia à Deo licet petere, quæ citra peccatum licet desiderare. 554
- Ea, citra quæ præsens vita constare nõ potest, absolute petere licere. *ibid.*
- Non omnium moralium virtutum usus rectè semper petitur. 555
Pharisæus.
- Cur Pharisæorũ leges & cõstitutiones à Christo fuerint reprehensæ. 289
Pius. Pietas.
- Quid sit piè, iuste, & sobriè viuere. 4
- Quid inter hæc intercedat. *ibid.*
- Inter eos, qui pietatis opera obeunt, plurimum intercedere, quare pietatis titulo non omnes à ieiunij lege eximi. 333
- Orationis pietatem latè patere. 439
Pius quintus.
- Pij quinti Bulla contra eos, qui horas Canonicas citra causam recitare omittunt. 482
Podagra.
- Podagram inedia & mensa frugalitate sanari. 319
Pœna.
- Non omnem semper pœnã unã cum noxa aboleri. 1
- Causæ cur non omnis semper pœna cõ culpa condonetur, plures. 2
- Pœnam, ut pœna tantum est, non expiare. *ibid.*
- Non licere priuata auctoritate eam pœnam inferre, quam alius iuste promeruit; aut clanculũ subducere uni, quod alteri iure debetur. 57
- Maioris momenti rem esse promereri vitam æternam, quã redimere pœnam temporariam. 243
- Pœnas, quæ ieiunij temerè solutiõibus irrogantur, illud sub præceptum cadere, manifestè ostendere. 296
Pœnitens.
- Pœnitenti in propria causa fidem habendam, nisi de opposito constet. 50
Pœnitentia.
- Pœnitentiã sacerdotis in fornicationem prolapsi. 195
Possidere.
- Malè possideri, quod legitime non dispensatur. 44
- Quæ redundant, dispensare iubemur, non possidere. 45
- Quæ iniuste non possidentur, etsi turpiter acquisita sint, ea salubriter in eleemosynam erogari. 74
- Quædam malè parari, quæ tamen non iniuste possidentur. 119
Potentia.
- Ut potētia et animæ vires secernuntur per actus, ita actus per obiecta. 10
Præceptum.
- Ea omnia cadere sub præceptum citra quorum obseruationẽ proximi dilectio salua consistere non potest. 29
- Præcepta, quæ iubent, pro circumstantiarum qualitate obligare. 33
- Non omnia licita suaque natura salutaria & bona, esse etiam præcepta. 104
Præ-

Præcepta, quæ aliquid fieri vetant,
toties noxam adducere, quoties sol-
uuntur. 176

Non parum interesse inter naturalis
& humani iuris præcepta. 180

Finem præcepti, aut legislatoris sco-
pum, sub præceptum non cadere. 81

Difficile fore præcepto satisfacere, si
legislatoris mens in præceptum ca-
deret. ibid.

In quouis præcepto humano extrinse-
cè quiddam admisceri, ad diuinum
vel naturale ius pertinens. 292

Ieiunij partes sub præceptum cadere. 296

Veteres Christi exemplum, vel factum
statuti vel præcepti nomine fami-
liariter designare. 298

Orationis præceptum multis quidem
casibus obligare, potissimum tamen
in tribus. 458

Prædicans.

Inexhaustas vulgi prædicantium sor-
des esse. 267

Præferriæ, quære quatuor tempo-
rum ieiunium.

Præstare.

Ad alios præstare obligamur, quod iure
nobis ab aliis præstari vellemus. 31

Sûma eorû quæ ieiunia præstant. 244

Quemuis in dicto ieiunio id præstare
debere, quod potest, quodcunque
tandem illud sit: Ab eo autè, quod
non potest, remissionem vel rela-
xationem impetrare. 335

Præuaticatio, quære peccatum.

Prandium, quære cœna.

Preces, quære oratio.

Presbyter, quære clericus.

Prouidentia.

Diuinæ prouidentie ordinè eor seriem
nullius orationis visfrustari, aut
impediri posse. 445. Quotquot di-
uinam prouidentiam negant, aut
liberum hominis arbitrium impu-
gnant, orationis necessitatem è me-
dio tollere. 448. Aliquot graues
rationes ostendentes diuinam pro-
uidentiam. ibid. Quò quippiam pri-
mo principio vicinius est, eò diui-
næ prouidentie rationem plenius
participare. 449. Quo sensu Deus
peculiarem hominis prouidentiam
habere dicatur & peculiarissimam
electorum. ibid. Diuinam prou-
dentiam, neg. rerum contingentia
neg. humanæ voluntatis liberta-
tem tollere. 449

Proprium.

Persona proprium alterius fieri posse
quoad vsum. 48

Multum interesse, propriumne deus
tanquam Dominus, an alienum
tanquam minister. 63

Proprietas.

Rerum proprietatem cum monastico
instituto pugnare. 113

Proximus.

Quidquid egenti proximo impendi-
tur, id nobis quodammodo impen-
di. 18

Quo casu proximi vitam propria li-
ceat anteferre. 34

Vitam

I N D E X.

- Vitam proximi ex charitate diligendam.* 35
Animam & salutem proximi propria vitæ anteponendam. *ibid.*
Pro proximo in salutis periculo constituto, si alio modo eum iuuare non possumus, orare obligamur. 458
Quomodo citra peccatū hostem in bello iusto perimere liceat, etiamsi illum interiturum certo constet. 551
Psalterium.
Psalterium in publicam Dei laudem à Spiritu sancto dictatum. 487
Puer.
Pueros cæterosq; rationis vsura destitutos ab alienare non posse. 55
Impotentiam pueros & iuuenes infra vigesimum annum constitutos à ieiunio absoluerè; sed non simpliciter. 328
Cuiusmodi ieiunia pueris, cæterisque ad iustum corporis robur & incrementum nondum adductis sint præsumenda. 329
Purgatorium.
Pro animabus, quæ decidentur in purgatorio, orandum esse. 396
Theophylactus de purgatorio. 544
Purus, quære mundus.
- Q.**
- Quadragesima.*
In Quadragesima à carnibus, cæterisque delicatioribus escis abstinendū. 151
Tum ab omnibus illis, quæ à carne originem trahunt. *ibid.*
Seuerum cōtra eos decretum editum, qui diebus Quadragesimæ carnibus vescuntur. 151
Quæ escæ conueniant abstinentiæ quadragesimali. 152
Quadragesimam agonis tempus esse. *ibid.*
Non esse hominis Christiani, citra necessitatem in Quadragesima carnibus vesci. 170
Quadragesimæ ieiunium in magna semper reuerentia & obseruantia apud veteres habitum. 201
Quid Quadragesimæ nomine accipitur. *ibid.*
Per Quadragesimæ ieiunium anni decimas Deo persolui. 204
Veteres non eodem ritu, modo & tempore Quadragesimam celebrasse. 204. 205
De Quadragesimæ & paschate Irenæi ætate, non paruum controuersiam extitisse. 205
Falli qui beatū Gregorium quatuor priores dies Quadragesimæ adieci se opinantur. 206
Qui in Quadragesimæ nō ieiunant, penam sensuros. *ibid.*
Telesphori sanctionem de Quadragesimæ anticipanda non obtinuisse. 207
Tempus Quadragesimæ, militiæ Christianæ tempus esse. 209
Magnam vim fructumq; esse ieiunij quadragesimalis. 210

fff In

- In Quadragesima abstinendum à con-
iugalibus amplexibus, vigiliisq;
& orationibus vacandum. ibid.*
- Quadragesimam Apostolica institu-
tione constare. 211*
- Quadragesimæ ieiunium ad dignam
sacramenti Eucharistia susceptio-
nem ordinari. ibid.*
- Nihil circa Quadragesimale ieiuniū
observari, quod iustam causam nō
habeat. 113*
- In Quadragesima non ieiunare, pecca-
tum esse. 300*
- Quæstus, quare lucrum.
- Quatuor temporum ieiunium.
- Non idem omnium de quatuor tem-
porum ieiunio, eiusdemq; origine
iudicium esse. 213*
- Ieiuniorum quatuor temporum um-
bram in veteri Testamento exti-
tisse. ibid.*
- Plurimum intercedere inter quatuor
temporum ieiunia, quæ nunc cele-
brant Christiani, & quæ olim ce-
lebrabant Iudæi. 214*
- Non uno semper tempore ieiun-
ium, quod tertio quoquo men-
se recurrit, celebratum fuis-
se. 216*
- Quo sensu Calixtus Pontifex Ma-
ximus ante ætatem suam tria
tantum ieiunia extitisse asse-
rat. 218*
- Ieiunium quatuor temporum anti-
quissimum & communissimum*
- esse. 219*
- Quatuor temporum ieiunia circa præ-
cipuas solis conversiones ubique
semper observata fuisse. ibid.*
- Dies ieiuniorum quatuor tempo-
rum duodecim Iudæorum Neo-
menias, totidemque minores so-
lis mutationes utrunque expri-
mere. 220*
- Cur quatuor temporū ieiunia in tres
dies porrigantur. ibid.*
- Per quatuor temporum ieiunia Deo
nos primitias offerre, sicut per
Quadragesimam decimas. 221*
- Præferiarum seu Vigiliarum
ieiunium.
- Cur præferiarum ieiunia appellentur
Vigilia. 221*
- Non eandem ubique vigiliarum &
festorum rationem obtinere, &
obtinuisse. 223*
- Vigilias festorum ferie secundæ, præ-
cedenti Sabbatho celebrandas ef-
se. 224*
- Ius commune plurium Vigiliarum
non meminisse, quæ tamen ob po-
puli consuetudinem æquè obliget
ac cætera. 225*
- R.
- Ratio.
- Humanam rationem in multis sæpe
caligare. 92*
- Præcepti rationem latè patere. 258*
- Non esse cuiusvis de legis ratione
iudicium.*

I N D E X.

- iudicare, sed legislatoris precipue.* 276
- Insulsam illorum rationem esse, qui Ecclesie ministris liberum relinquunt, precésne Canonicas soluant, aut omitant.* 478
- Duplicem rationem reddi posse, cur quadragesimale ieiunium diuinitus institutum dici queat & soleat.* 299
- Rationem practicam bisariam accipi.* 349
- Rationes aliquot efficaciter ostendentes bona opera, quae in Ecclesia Dei fiunt, communi quadam ratione non solum iustis prodesse, sed etiam iniustis & peccatoribus.* 407
- Rechabita.*
- Admirabilem Rechabitarum obedientiam & continentiam extitisse.* 145
- Rechabitarum obedientiam egregia mercede fuisse pensatam.* 246
- Recito.*
- Tres uniuersè causas esse, propter quas preces ante recitatas repetere necessum est.* 431
- Regula.*
- Quo sensu huius vel illius ordinis, coenobij, vel monasterij regula obligare dicatur ad peccatum, vel ad illud non obligare.* 278
- Religio.*
- Religionem virtutem esse iustitiae annexam.* 341
- Duplices extare religionis actus. ibid.*
- Christianam religionem maiorem curam deponere quam quodcumque negotium politicum.* 465
- Religiosus, quare monachus.*
- Reprobare.*
- Cum Deus aliquem reprobat, aut reprobare dicitur, bisariam id intelligi potest.* 548
- Deus neminem reprobat citra praui sum peccatum.* 549
- Res. negotium.*
- Res graues examen deponere, leues non item.* 61
- Res sua natura indifferentes, quae expressè non inhihentur, concessas uideri.* 142
- Quae rem circumstant, magnam vim habere.* 355
- Vnamquamq; rem suam sortiri vim, suamque operationem.* 379
- Quare plura titulo, bonum.*
- Respublica.*
- Quemuis quoad eius fieri potest, Reipub. indemnem conseruare obligari.* 40
- Ut in uno corpore varia sunt membra, quae sibi inuicem seruiunt, ita in una Reipub. diuersa esse munia & officia, quae toti communitati vsui sunt.* 101
- Restitutio.*
- Quod per modum eleemosyna erogatum est, restitutioni obnoxium non esse.* 37
- fff 2 Absa-

Absolute miseris citra ullam restitutionis pactionem subleuari debere. 39

Modica extreme laborantibus ex vita superuacuis impensa restitutioni obligata non videri. 40

Quid de earum rerum restitutione statuendum, quæ extrema urgente necessitate in scio Domino ablata fuerant. 41

Qui per vim vel fraudem occupata in extreme miseris insumunt, non liberari à restitutione; multò vero minus, qui mutuum vel depositum. *ibid.*

Quidquid iniusto titulo possidetur, diu condonetur, vel persoluitur, restitutioni obnoxium esse. 54

Graviter passim in restitutionis & eleemosynaria materia errari. 68

Nullò modo ab iniustitia adeoque restitutione excusari posse, qui diuites quouis modo expilant vel defraudant, ut pauperes subleuent. 70

Rex.

Salubrius orari pro regibus cæterisque in potestate constitutis, quam pro priuatis. 421

Ritus.

Qui bis interdium, aut carnem manducant, illos ritu Ecclesiastico non ieiunare. 191

Ieiuniorum ritum & modum monachis in Turonensi Synodo definitum, maiorem hoc tempore partem in dissuetudinem abiisse. 197

Roma.

Romæ in aduentu Domini quondam fuisse ieiunatum. 197

Rudis.

Rerum rudes & imperitos consultis facere, si ante composita oratione inter orandum utantur, quam si extemporaria. 436

S.

Sacerdos, quare clericus.

Sacrificium. Victima.

Sacrificium Deo placitum ex rebus utilibus constare debere. 142

Sacrificia victimasue humanas nefarias, Deoq; apprimè exosas semper fuisse. 134

Nullum sacrificium citra orationem constare. 351

Sacrificare.

Citra facultatem & grauem necessitatem nulli bis vno die sacrificare fas esse. 178

Salus.

Posse illum salutem suam licitè procurare, & illius causa rogare, cui Deus damnationem denunciasset, vel interminatus esset. 415

Samuel.

Princeps sacerdotum Samuel. 256

Sanctus.

Non totum semper sanctum & imitabile, quod facium Sancti. 170

Paul.

INDEX.

- Paucis humanis legibus opus fore, si omnes essent sancti.* 294
- Sancti.
- Sancti gloria celestis iam potiti, & pro se & pro aliis quoque orant.* 505
- Beatorum Spiritus gratia & gloria cum Angelis communicat, natura non item.* 523
- Plus volunt & possunt modò Diui in celo, quàm olim Patres in limbo.* 525
- Sancti piè inuocati, æquè internas atque externas voces diuina quadam vi excitati percipiunt.* 535
- Sacti diuina claritate illustrati, quicquid quouis modo ad se pertinet, clarè per illam lucem cognoscunt.* (ibidem.)
- Quo sensu Sancti ceteriq; beati dicantur tristitia affici.* 536
- Sanctifico.
- Quid sit sanctificare ieiunium.* 248
- Sanctorum inuocatio, vide Inuocatio.
- Sanitas.
- Sanitatis matrem ieiunium esse.* 319
- Satisfactio.
- Quid satisfactionis nomen designetur.* 1
- Triplex satisfactionis genus esse.* ibid.
- Christi satisfactionem cumulatã haberi.* 1
- Duo ad salutarem satisfactionem necessaria esse.* 2
- Efficacem satisfactionem, præter gratiã, deponere opus sua natura molestum.* ibidem.
- Ieiunia à confessorio inuncta præ cæteris satisfactoria esse.* 241
- Omnia ieiunia, nisi impedimentũ ad sit, satisfaciendi vim habere.* ibid.
- Si ieiunia penitentibus inuncta non essent verè satisfactoria, Ecclesiã in re graui filios suos manifestè ludificaturam.* ibid.
- Ieiunia spontè suscepta penarum expiatoria & satisfactoria esse.* 242
- Satisfacere.
- Non idè esse satisfacere, quod mereri, tametsi omne opus meritorium simul quoq; sit satisfactorium.* 7
- Non esse maioris operæ mortem vel cladem aliquam per ieiunia redimere, quàm Deo pro peccatorũ reliquiis satisfacere.* 243
- Saturitas.
- Saturitati coniunctam esse lasciuiam.* 228
- Scientia.
- Scientiam parum sape edificare.* (116)
- Scriptura.
- Scripturæ phrasi ea assiduo fieri dici, quæ crebrò fiunt.* 364
- Scripturas & sacros Canones de corporis gestibus & caremoniis, quas inter orandum adhibere oportet, pauca præscribere.* 377
- Quo sensu & modo Scripturæ, quarũ in Ecclesiasticis officiis usus est, fff 3 ad ali-*

- ad aliquam orationis speciem referri queant. 437
- Secta. Sectarius, quære Hæresis.
- Senex.
- Senes à ieiunij lege excusari, sed non omnes. 329
- Senes sexagenarios plerosq. omnes à ieiunio liberos censerì solere. *ibid.*
- Sententia.
- Periculosam illorum sententiam esse, qui extra extremam necessitatem eleemosynam liberam dicunt. 42
- Quo modo eorum sententia exponi debeat, qui Deum Sanctorum precibus flecti tradunt. 447
- Patrum sententia & auctoritates de iis, qui furantur vel fraudem faciunt, ut eleemosynam donent. 70
- De admirabili eleemosynâ, ieiunij, & orationis vi, dum iuncto agmine incedunt. 4. 5. 6
- De eleemosynâ vi & fructu. 19. 20. 22. 23. 24. 25. 26.
- De praecepto eleemosynâ. 30. 31. 32
- De illis, qui docent, extrema tantum necessitate urgente eleemosynam obligare. 44. 45. 46
- De ieiunio Quadragesimâ. 208. 209. 210.
- De eorundem energia. 228. 229. 230. 236. 237. 238. 240.
- De ieiunij sterilitate, si cæteris virtutibus & virtutum actibus destituatur. 248. 249
- Variâ eorundem sententiâ de quatuor diebus, qui sex Quadragesima hebdomadis adiciuntur. 204
- De horis Canonicis. 474. 475. 476
- Septem.
- Plures rationes mysticas esse, cur publice preces in septem partes sint distributa. 470
- Septem horas canonicas propriis suis nominibus designare, Synodum Agathensem. 477
- Seruitus.
- Edurissima seruitute hominem per Christum liberatum esse. 281
- Seruus, quære Ancilla.
- Simonia.
- Non eadem eorum esse rationem, qua per simoniam, & qua per vjuram accipiuntur. 71
- Quod simonia peperit, hoc velegenis impertiedum, vel iis certè numeradum esse, in quorum iniuriam expositum est. *ibid.*
- Idem de eo statuendum, quod ficia, quod sacrilegium, quod contumelia Deo, Diuisus irrogata, cæteraq. similia peperere. 71
- Societas.
- Societatem comprecantium orationis vim intendere. 420
- Spectaculum.
- Iucundum spectaculû numerosos pauperum greges magnatum ianuis assistere, ciboque & potu recreari non absque gratiarum actione recedere videre. 97
- Spiri-

I N D E X.

Spiridion.
*Spiridionem statis tantum Quadra-
 gesima diebus cibum sumere fuis-
 se solitum.* 170

Spiritualis.
*Quo oratio est spiritalior, eo plerunque
 est efficacior.* 420

Spiritus sanctus.
*Quo sensu Spiritus sanctus pro nobis
 orare vel interpellare dicatur.* 498
*Cur eidem potius tribuatur depreca-
 tio vel intercessio quam aliis per-
 sonis.* 499

Status.
*Statui sustinendo necessaria nemi-
 nem in vulgares pauperes erogare
 obligari.* 34
*Ad statum tuendum necessaria cum
 solutionis vel restitutionis pacto,
 iis, qui absolute miseri non sunt, im-
 pendere licere.* 40
*Statui necessarium non consistere in
 puncto, sed in quadam civili lati-
 tudine.* 50
*Status decentiam, et elemosyna ra-
 tionem late patere.* 53
*Per media licita ad sublimiorem sta-
 tum contendere, nefas non esse. ibi.*
*Qua status honestas deposcit, in vul-
 gares pauperes exponere nullum
 obligari.* 67

Statutum, quare Lex.
 Statio.
Quid statio proprie. 194

Sumptus.

*Quod a sumptu redundat, violenter
 detentum videri.* 44
*Quod ad quotidianum sumptum vel
 victum necessarium non est, id illi
 impendendum esse, qui necessariis
 vitæ præsidis destitutus est. ibid.*
 Superfluum.
*Non esse facile de personæ superfluo
 sententiam ferre.* 49
*Superuacanea possidentes extra extre-
 mam necessitatem nulli certo elee-
 mosynam dare obligari.* 80

T.

Tabernaculum.
*Quomodo diuites per pauperes trans-
 mittantur ad æterna tabernacu-
 la.* 400

Templum.
*Templa pij cuiusdam monitoris mu-
 nere fungi.* 375

Temporalia bona.
*Christus temporarium curam aut
 conquisitionem non prohibet, pro-
 hibet autem curam de iis rebus ni-
 mis anxiam et quare.* 556

Tentatio.
*Deum non tentare, qui fluxis fortu-
 nae bonis propter Christum se exu-
 unt.* 110

Tepor. Tepidus.
*Teporem orationis per se non esse pec-
 catum, nisi tantus sit, ut necessa-
 ria circumstantia omissionem in-
 cludat.* 422

Quis

Quis dicendus sit calidus, quis item tepidus vel frigidus. *ibidem.*

Terra. Terrenus. 200

Deum pro terrenis caelestia, pro modicis magna, pro temporibus sempiterna reddere. 23

Terrena seruando amitti, largiendo seruari. 26

Ante peccatum terram maratam fructus fuisse. 101

Testamentum nouum.

Novi Testamenti ieiunia omnia ab Apostolis vel illorum successoribus ad nos defluxisse. 261

Tetricus.

Tetricos morososque homines perraro deuotos esse. 346

Totum, quare Pars.

Traditio.

Apostolicas traditiones non minus obligare, quam Synodorum Canones. 174

Tristitia.

Tristitiam, quae secundum Deum est, semper cum gaudio coniunctam esse. 346

V.

Vagor. Euagatio.

Non modo illos peccare, qui in oratione data opera vagantur, verum illos quoque, qui incidentem euagationem cum possent, non comprimunt. 427

Valor.

Quorundam sententia triplicem eu-

iusque pii operis valorem esse. 405
Quod de communi, proprio, et medio orationis valore assertitur, magnis difficultatibus expositum esse. 409

Orationem generatim acceptam trifariam valere, per modum meritum, solutionis, et impetrationis. (382)

Venatio. Venator.

Veteres Patres nullum venationis genus laudare. 75

In multis magnisque venationibus difficulter euitari peccatum. ibid.

In Scripturis sacris nullum inueniri sanctum venatorem. 75

Ver.

Causa cur Quadragesima inente Verere celebretur. 112

Vesper, vespera, quare Nox.

Vestio.

Qui nudum vestit, seipsum induere. 22

Victima, quare Sacrificium.

Vigiliae, quare quatuor temporum Ieiunium.

Vinum.

Vini usum raro vniuersè prohibitum fuisse etiam ieiuniorum tempore. 172

Nazaræis et tabernaculo deseruentibus vini potu interdictum fuisse. 146

Sectis addictos eorumdemque ministros corporis et sanguinis Christi lecomerium

INDEX.

<i>merum panem & vinum distri-</i> <i>buerē.</i>	466	<i>Omnem rectam voluntatem à Deo</i> <i>fluere.</i>	291
Virtus.		<i>Voluntatem humanam bisariam in-</i> <i>Deum ferri, absolutè & rela-</i> <i>tè.</i>	369
<i>Virtutem suis partibus & circum-</i> <i>stantiis destitutam, virtutis ra-</i> <i>tionem assequi non posse.</i>	118	<i>Non bene illum orare, qui suam vo-</i> <i>luntatem compertæ Dei volunta-</i> <i>ti submittere recusat.</i>	415
<i>Virtutis medium non esse sumen-</i> <i>dum secundum quantitatem, sed</i> <i>secundum rectæ rationis dicta-</i> <i>men.</i>	305	Votum.	
<i>Omnem virtutem inter extrema me-</i> <i>dium tenere.</i>	46	<i>Cur plura vota edantur in rebus ad-</i> <i>uersis, quàm in prosperis.</i>	344
Vita.		<i>Iephte votum nõ satis cõsultum ex-</i> <i>titisse.</i>	139
<i>Lege ordinaria neminem vitam su-</i> <i>am pro alterius vita impendere ob-</i> <i>ligari.</i>	67	<i>Castritatis voto obstrictum, omnem</i> <i>viam ad Veneris cõmercium sibi</i> <i>præclusisse.</i>	178
<i>Grauius esse in alterius vitam inqui-</i> <i>rere, quàm in alterius statum.</i>	91	<i>Qui vltro neo voto vini potu sibi in-</i> <i>terdixit, toties peccare, quoties vi-</i> <i>num bibit.</i>	ibidem.
<i>Eò vitam mortalium extitisse diu-</i> <i>turniorem, quò vitæ luxus extitit</i> <i>minor.</i>	166	Vox.	
<i>Diuturna vitæ causa ante dilu-</i> <i>uium.</i>	318	<i>Viuam vocem occultam quandam</i> <i>energiam sortiri.</i>	357
<i>Qui orationem suam vult exaudiri,</i> <i>vitã suam emendet oportet.</i>	417	Vfus.	
Viuus. Viuens.		<i>Ieiunia non maiorum tantum insti-</i> <i>tutione, sed perpetuo quoque vsu</i> <i>niti.</i>	296
<i>Vt certum est, vinorum preces vi-</i> <i>uentibus prodesse posse, & mul-</i> <i>tum saepe profuisse, ita non satis</i> <i>compertum esse, quomodo quãue</i> <i>via vel ratione profint, illis præ-</i> <i>cipuè, quibus studio non applican-</i> <i>tur.</i>	397	<i>Vsum leguminũ ieiuniorum tempo-</i> <i>re frequentem in primitiua Ec-</i> <i>clesia extitisse, & apud Græcos e-</i> <i>tiamnum extare.</i>	322
Voluntas.		<i>Legitimus vsus propter abusum non</i> <i>tollendus.</i>	497
<i>Sat nõ esse ad salutem bonam volun-</i> <i>tatem, si adsit operis copia.</i>	121	Vtilis.	
		<i>Non omnia vitilia ad salutem neces-</i> <i>saria esse.</i>	442
	888	Vxor.	

RERVM ILLVSTRIORVM INDEX.

Vxor.

Non eandem danda eleemosynæ facultatē esse penes vxores, liberos, & famulos. 59

Vxorem nulla habere bona, quæ eleemosynæ materia esse nō queāt. 61

Seclusa extrema egestate, vxorem nec dotem, nec dotis partem, nec dotis fructus in eleemosynam conuertere posse. ibidem.

Ex bonis Paraphernalibus in eleemosynam erogare posse quantum, & quando velit. 60

Quæ propria industria acquisiuit in pauperes insumere non prohiberi. ibidem.

Ex bonis communibus cōmunes eleemosynas largiri posse. 61

Vxorem viri sociam esse, non solum ad sobolis procreationem, verum etiam ad rei domesticæ administrationem. 61

Vxores maritorum tenacitatem, liberalitate in pauperes compensare debere. ibid.

Vxores, quibus bonorum administrationem quacunque de causa commissa est, liberè eleemosynas dare posse. 61

Quæ causæ vxores ieiunare aliqui valentes, à ieiunij obligatione absoluant. 334

FINIS HVIVS INDICIS.

